

DZIENNIK BYDGOSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.

Drukiem i nakładem „Drukarni Bydgoskiej” Spółki Akc.

PRENUMERATA

w ekspedycji i agenturach w Bydgoszczy z dodatkiem tygodniowym „ORE-DOWNIKA MIEJSKIEGO” wynosi kwartalnie 6.00 zł, na pocztach, przez listowego w dom 7.55 zł. — Miesięcznie 2.00 zł, przez listowego w dom 2.52 zł, pod opaską w Polsce 4.00 zł, do Francji i Ameryki 6.00 złotych, do Gdańska 5.00 guldenów, do Niemiec 5.00 marek. — W razie przeszkód w zakładzie, spowodowanych wyższą siłą, strajków lub t. p., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a prenumeratorzy nie mają prawa do odszkodowania.

Redaktor przyjmuje od 11—12 w południe oraz od 5—6 po południu. Ekspedycja otwarta od godziny 8 rano do godziny 6 wiecz. bez przerwy.

Redaktor odpowiedzialny z. Henryk Ryszewski.

Adres redakcji i administracji ulica Poznańska 30.

OGŁOSZENIA

15 groszy od wiersza milim., szerokości 36 milim. Za reklamy od milim. na stronie przed ogłoszeniami 72 milim. 40 groszy, w tekście na drugiej lub dalszych stronach 50 groszy, na 1-ej stronie 1 złoty. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 20 gr., każde dalsze 10 groszy, dla poszukujących pracy 50 proc. zniżki. Przy częstym powtarzaniu udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty upadają. Ogłoszenia zagraniczne 100% nadwyżki.

Rękopisy zostają w administracji — Konta bankowe: Bank Bydgoski T. A. — Bank Ludowy. — Bank M. Stadhagen T. A. — Bank Dyskontowy. Konto czekowe: P. K. O. nr. 203713 — Poznań.

Aby uniknąć niedokładności, ogłoszeń telefonem nie przyjmuje się.

Telefon administracji 315.

Telefon naczelnego redaktora nr. 316.

Telefon redakcji 326.

Numer 205.

BYDGOSZCZ, niedziela, dnia 6 września 1925 roku.

Rok XIX.

O wielorybie.

(Zamiast polemiki.)

Artykuł nasz p. t. „Powrót Doriana Grey'a odbił się echem na łamach „Gazety Bydgoskiej” i „Słowa Pomorskiego”, przyczem artykuł w piśmie ostatnim robi wrażenie, jakby był pisany przed polowaniem na kaczki. Autor widocznie nie czytał naszego artykułu, tylko ktoś zreferował mu treść i to niezupełnie. Stacza więc „Słowo Pomorskie” walkę z wiatrakami. Myli się jedno i drugie pismo, podsuwając „Dziennikowi Bydgoskiemu” zamiar zwalczania Dmowskiego. Przeciwnie wykazujemy, Dmowskiego decydującą rolę nie tylko w obozie swego stronnictwa, ale w Polsce. Stwierdzono to bez uszczypliwości i niezadowolenia. Podkreślono pozatem, że przed Dmowskim Szczutowski i Smogorzewski, wówczas publicyści Narodowej Demokracji, głosili hasło zabiegania o Anglię.

„Gazeta Bydgoska” zarzuca „Dziennikowi Bydgoskiemu” dwie pomyłki, mianowicie, że Dmowskiego robi dyplomata i zwolennikiem antypolskiej polityki angielskiej. Zachodzi tu nieporozumienie, wynikające najwyraźniej z ściśle literackiego wykształcenia autora artykułu „Gaz. Bydg.”. Nie nazwalibyśmy Dmowskiego wprost dyplomata, choć był nim nawet wówczas, gdy nie było państwowości polskiej. Politykę określa Dmowski jako „organizację zbiorowych czynności.” (Myśli Nowoczesnego Polaka, wyd. III., str. 261), podczas gdy Niemcy przez politykę rozumieją tylko oficjalną działalność rządu. Każdy Polak przynajmniej musi słuszną definicję, jaką o polityce daje Dmowski. Niemiec może przez określenie „dyplomata” rozumieć oficjalnego przedstawiciela przy rządach zagranicznych oraz urzędników centrali M. S. Z. Ale Polak z Dmowskim dyplomata widzieć może w tym, który na ukształtowanie się losów polityki zagranicznej swego kraju wywiera poważny wpływ. Do dyplomatycznych zabiegów wzywa się nieraz dziennikarzy. Kupiec Echevarietta był jedynym pośrednikiem między Hiszpanją a Abd-el-Krimem. Powiedzenie o Dmowskim, że „za jego przywołaniem dyplomacja polska przestała trzymać się fartuszka Marianny”, nie jest ani omyłką, ani pochlebstwem, tem mniej urąganiem, lecz stwierdzeniem rzeczywistości.

Co to jest „angielski system?” W naszym artykule chcieliśmy przez to rozumieć: szukanie dróg do pozyskania opinii i dyplomacji angielskiej dla spraw polskich. Jesteśmy pewni, że wkrótce ukażą się w prasie narodowo-demokratycznej artykuły, dowodzące że Dmowski zawsze przekładał Anglię nad Francję, na dowód czego przytocza rozdział V. „Myśli Nowoczesnego Polaka”, gdzie mowa jest o „zdrowiu duchowym życia angielskiego” i o „moralnym gniciu Francji.”

Zresztą gdyby po przełamaniu antypolskiej polityki Niemiec miało przyść do serdecznych stosunków z Berlinem, to i wówczas możnaby Dmowskiego zacytować jako entuzjastę zasady „Macht vor Recht” (str. 19 i 20 „Myśli Nowoczesnego Polaka”).

Naczelnny wódz armji niemieckiej Seeckt w drodze do Kwidzyna.

Uczestniczy on wraz z Kronprincem w manewrach na pograniczu polskim.

Gdańsk (Tel. wł.) Wzdłuż pogranicza polskiego od strony Wisły za Kurcebrakiem, dalej w powiecie sztumskim i kwidzyńskim, aż w kierunku Gordei odbywają się od 2-go września wielkie manewry pierwszej dywizji Reichswehry. Są to niejako uzupełnienia odbywających się tajnych manewrów, które kilkanaście dni temu odbywały się pod Arys, w Prusach Wschodnich. Na manewry te jechał przez Gdańsk naczelnny wódz Reichswehry generał Seeckt. Jechał on, podobnie

nie jak kronprinc, drogą morską. W manewrach uczestniczyć będzie pod koniec cały szereg wyższych, posażubowych generałów, między innymi i Lettow-Vorbeck. Niemiecki następcą tronu ma brać udział w dwu ostatnich dniach jako zwyczajny gość. Kronprinc przybędzie do Kwidzyna w poniedziałek wraz z dwoma swymi synami, poczem, po skończonych manewrach uda się do Oldenburga w Januschau.

W drodze do Prus Wschodnich zawadził Kronprinz niemiecki o Gdańsk.

Całe Prusy Wschodnie przygotowują się do manifestacji, które zamierzają urządzić nacjonaliści oraz organizacje nacjonalistyczne po różnych miastach i większych wioskach z okazji przybycia niemieckiego następcy tronu. Kronprinz niemiecki zamierzał pierwotnie jechać koleją przez Szczecin—Gdańsk—Tczew do Malborka, na życzenie jednak nacjonalistycznych organizacji w Gdańsku wyjechał Kronprinz ze Szczecina drogą morską i zawadził o Sopot, gdzie miała odbyć się wielka manifestacja na jego cześć, podobnie jak w ubiegłym roku z okazji przyjazdu Hindenburga. Wzdłuż

wybrzeża i na pomoście aż pod sam dom kuracyjny miały stanąć w szpalerach gdańskie organizacje bojowe oraz delegacje różnych stowarzyszeń nacjonalistycznych. Kronprinz miał wyjść na zaproszenie prezydenta Sahma lub jego zastępcy na pomost i odebrać hołdy. Do tego nie doszło z powodu opozycyjnego stanowiska nowego senatu.

Z Gdańska, a właściwie z Sopot udał się wczoraj Kronprinz do Prus Wschodnich; zwiedzać będzie różne miasta, poczem zabawi kilka dni u hrabiego Dohna we Finkenstein i Oldenburga z Januschau w powiecie suskim.

Nawet Herriot ma dość Niemców.

Prowokacje niemieckie na Kongresie Pacyfistów w Paryżu.

Na międzynarodowy Kongres Pacyfistów w Paryżu zjechała liczna delegacja niemiecka z przewodniczącym parlamentu niemieckiego socjalistą Loebem na czele. Herriot b. premier a obecny przewodniczący parlamentu francuskiego upatrzony był na przewodniczącego Kongresu. Obecność Herriota i Loebego miała być symbolem pojednania francusko-niemieckiego. Tymczasem w ostatniej chwili Herriot odmówił udziału w Kongresie, a w jego miejsce przewodnictwo objął minister oświaty de Monzie, który dał do zrozumienia Loebemu, aby

nie wygłaszał przewidzianej mowy powitalnej. Podobno Herriot odmówił udziału na skutek interwencji Włoch, które zostały zastrzeżone, jaką Loeb przed Kongresem wygłosił w Wiedniu, propagując aleksję Austrii przez Prusy.

Poskromienie Niemców na Kongresie Pacyfistów jest dziełem patriotycznej opinii francuskiej, która zaprotestowała przeciw propagandzie nacjonalistycznej niemieckiej pod pokrywką pacyfizmu na ziemi francuskiej. Niemcy mimo tej naczki pozostali na Kongresie, zachowując się jednak spokojnie.

Bo Dmowski próbował wszelkich dróg, aby sprawę polską na wierzch wydobyć. Nigdy nie upierał się, że zawsze i wszędzie będzie się trzymał takich dróg a nie innych. Doświadczeniem i bystrością umysłu wyprzedzał polityków swego stronnictwa, tak że kiedy Dmowski może porzucił kombinację angielską i wynajdzie np. chińską, stronnictwo jego w najlepsze dopiero zaczęło śpiewać „Britannia rules the waves”, czyli musztarda po obiedzie.

Głosiliśmy zasadę wspólnego frontu polskiego na zewnątrz, to też przerzucenia się Dmowskiego do polityki Skrzyńskiego nie mogliśmy pominąć milczeniem. Jest to fakt wagi ołbrzymiej. Przypomnienie p. Dmowskiemu, że Szczutowski i Smogorzewski przed nim głosili hasło szukania dróg do Anglii nie wpływało z żadnej złośliwości, lecz w celu wykazania mizernego po-

łożenia publicysty. Przykrawacz, który wymyślił nowy model, może go sobie prawnie zabezpieczyć i jeśli nie zaraz to później spieniężyć. Publicysta natomiast, obmyślający nowe linie w polityce, narażony jest przez to nieraz na utratę stanowiska, jak Smogorzewski w Paryżu. Ten jeszcze miał szczęście. Dostał miejsce w kraju. Nieraz aywa gorzej. Ten który się ośmielił na pół roku przed Dmowskim coś przewidzieć, w oczach stronnictwa pozostał heretykiem, „narodowo niepewnym”, „radykałem społecznym”, „lewicowcem”, a te nazwy choć fałszywe, przylgna już na zawsze jak nazwa w wieloryba, choć ryba nie jest. Powtarza ją głupi i mądry, uczciwy i rozbijacz skarbonek kościelnych.

Na jakiej drodze ma dochodzić Smogorzewski lub Szczutowski pierwszeństwa swych myśli przed Dmowskim?

Myśli nie opatentują. A w końcu najważniejsze. Już sam tytuł artykułu, zaczepionego przez „Gaz. Bydg.” i „Sł. Pom.” wskazywał, że autor zajęty był głównie wykazaniem szkodliwej działalności Nowaczyńskiego w polityce. Jeśli encyklopedyści przygotowali grunt do Wielkiej Rewolucji, to Nowaczyński takimi artykułami jak „Powrót Doriana Grey'a”, umieszczonym w „Myśli Narodowej”, stał się ojcem powaśnienia narodowego, rozpętał partyjniczo na szkodę państwa polskiego. To chciano przygwoździć.

A. P. B.

Wycieczki zagraniczne w Warszawie.

Warszawa, 5. 9. (Tel. wł.) W dniu 7 i 8 bm przybędzie do Warszawy wycieczka szwedzka przemysłowo-handlowa, złożona z 20 osób. Jednocześnie przybędzie do Warszawy wycieczka dziennikarzy z Holandji.

Nowy statek szkolny.

Z Gdańska donoszą: Flota polska ma być powiększona o jeden statek szkolny. Statek ten zostanie nabyty w Holandji.

Bedzie to statek parowiec o pojemności 5 000 tonn.

Z łodzią podwodną zginęło 61 osób załogi.

Rzym, 4. 9. PAT. Według „Popolo” łódź podwodna „Wanderro” leży na dnie morza na głębokości 60 metrów, niedaleko Sycylii. Ogłoszono urzędowo, że cała załoga, złożona z 61 ludzi, zginęła.

Fatalizm kolejowy we Francji.

Bordeaux, 4. 9. PAT. W pobliżu Brayone wykołcił się pociąg pospieszny. Trzy osoby zabite, 15 rannych.

Katastrofa na Tamizie.

Londyn, 4. 9. PAT. Nocy wczorajszej starły się wśród gęstej mgły u ujścia Tamizy dwa parowce angielskie. Jeden z nich w ciągu 8 minut poszedł na dno. Kapitan statku i jego żona zatonieli. Załogę i pasażerów w liczbie 16 osób zdołano wyratować.

Komuniści udają się na zdobycie Marokka.

Wiedeń, 4. 9. PAT. „Neues Wiener Tageblatt” donosi z Paryża, że potwierdza się tam wiadomość, iż komunisty Doriot wraz z kilkoma towarzyszami partyjnymi znajduje się w drodze do Marokka. Zamierza on wylądować w Oranie. Rząd francuski powiadomił o tem telegraficznie marszałka Petaina, polecając aresztowanie Doriota.

Zebrań członków i sympatyków Chr. Dem. na Bielawkach odbędzie się w sobotę dnia 5 bm. o godz. 7-mej wieczorem w lokalu p. Ferencza, ul. Senatorska 76.

O liczny udział prosi Zarząd.

STANISŁAW REMLEIN

Plac Teatralny 3. Telefon 988.

Artykuły męskie i damskie. 16428

Magazyn odzieży i obuwia Jan Heidner

Proszę zwać na adres: ul. Dworcowa 3.
20424

Mobilizacja Niemców zagranicznych.

W Berlinie zakończył się 1 bm. kongres Niemców, zamieszkałych poza obrębem Republiki Niemieckiej. Obrady odbywały się przeważnie przy drzwiach zamkniętych. Ale i te szczegóły, które o obradach podała prasa niemiecka wskazują, że Niemcy zamierzają wyzyskać swych rodaków, zamieszkałych zagranicą do celów, które zagrażają pokojowi Europy. Wpływ na Niemców w Polsce przebywających wywierają nie pacyfiści i republikanie niemieccy, lecz zwolennicy powrotu Hohenzollernów i nowej wojny, którą przywrócić Niemcom potęgę. Wiadomo, że rząd berliński już przed wojną organizował Niemców, zamieszkałych zagranicą, aby w razie wojny wewnątrz kraju napadniętego pomocni byli nadchodzącej armii niemieckiej. Wiemy, jaką pomocą dla okupantów byli osadnicy niemieccy i żydowscy w Kongresówce. Były ambasador niemiecki w Waszyngtonie Bernstorff w swych pamiętnikach wspomina o szerokiej akcji sabotażu, wysadzania mostów i fabryk broni, dokonywanych w czasie wojny przez Niemców w Stanach Zjednoczonych.

Generał angielski Baden-Powell, twórca ruchu skautowego, w swej pracy o szpiegostwie, podaje, jak to Niemcy przed wojną osiedlili się w Belgii na pozycjach, wyznaczonych przez sztab generalny i że w obrębie zabudowań gospodarczych tychże Niemców wymurowano gotowe na czas wojny pozycje dla armat niemieckich. W Anglii Niemcy mieli cały system własnych stacji radiowych, które z wybuchem wojny Niemcom oddały wielkie usługi. Po całym świecie rozgałęzili Niemcy sieć hotelową, gdzie niemieccy kelnerzy byli wywiadowcami Berlina.

Organizacja wywiadowcza Niemców zagranicą oddała Berlinowi wielkie usługi.

To też po wojnie widzimy, jak gorąco zabiega Berlin około zmobilizowania Niemców zagranicą, czy to w Czechosłowacji, Jugosławii, na Lotwie, a szczególnie w Polsce. U nas od kilku lat toczy się walka o każdego Niemca, aby w Polsce pozostał. Ostatnio mieliśmy zatarg o niemieckich optantów. Niemiecka propaganda obróciła sprawę tak, jakby nie chodziło o podminowanie Polski, celem ułatwienia najazdu na naszą ziemię, z którym to zamiarem Niemcy wcale się nie tają. Około najazdu na Polskę toczą się pertraktacje w Londynie i Genewie. Przez pół roku toczą się dyskusja nad tak zwanym paktem bezpieczeństwa, to nie innego, jeno targ o wydanie dziewczycy Polski na pożarcie nowoczesnemu Mino-taurowi, jako haracz dla okupienia pokoju na Zachodzie.

Kongres Niemców zagranicznych w Berlinie jest ostrzeżeniem dla Europy. Liga Narodów powinna się zająć tem bezpieczeństwem, a państwa zagrożone muszą się mieć na baczności, aby zamyśli niemieckie udaremnić.

Obywatele polscy niemieckiej narodowości niech się mają na baczności przed podpalaczami z Berlina. Państwo polskie wszelkie ataki na bezpieczeństwo i całość swych granic ścierać będzie surowo. A. P. B.

Gen. Zagórski u króla rumuńskiego.

Bukareszt, 4. 9. PAT. We czwartek gen. Zagórski udał się w towarzystwie wszystkich oficerów pilotów, którzy przybyli z nim do Rumunii na zaproszenie następcy tronu na obiad do Sinaia. Obiad odbył się w towarzystwie całej rodziny królewskiej. Po obiedzie król Ferdynand odbył z gen. Zagórskim godzinna rozmowę, zaś następcą tronu dwugodzinna konferencję na temat najnowszych zagadnień z dziedziny lotnictwa.

Vanderbildt umarł.

Paryż, 4. 9. PAT. Z Portsmouth nadeszła wiadomość o śmierci znanego miliona Reginalda Vanderbildta.

Memorjał Bunsena a pakt d' Abernoona.

„Ere Nouvelle“, organ kartelu lewicowego i p. Caillaux w nr. z 30 sierpnia pisze m. in.:

„...trzeba będzie pomóc w otworzeniu okien Niemiec na świat, aby Niemcy sobie tych okien nie wylały z granatem w rękę.

„Żyje są te rany, które obecnie stanowią troskę każdego Niemca. Bezużyteczna i kosztowna okupacja nadreńska, Saara; plebiscyty mniej lub więcej autentyczne Górnego Śląska i Eupen, Klajpeda, Poznańskie i nadewszystko ów korytarz gdański, który rozdziela dwie połacie Niemiec, bardziej niż kiedykolwiek ciągnące jedna ku drugiej kochające się dlatego, że je chciano rozdzielić i codziennie policzkowane przez naszego polskiego przyjaciela, którego przyjaźń może nie jest zawsze taką, jakiej moglibyśmy od niego oczekiwać. Tworzą się tedy opinie: Polska nie jest zdolna do życia, żyje tylko z poparcia Francji. My Niemcy i Rosjanie zrekonstruowaliśmy, zgnieciemy ją, jak szczyptę prochu...“

Traktat Wersalski, dzieło Clemenceau, Wilsona i Lloyd George'a, dokonane przy pomocy pracy tysięcy uczonych obiektywnych całego świata, nazywa „Ere Nouvelle“ „dziełem głupoty złoćwyców“.

Artykuł kończy się takim zdaniem: „Skorzystajmy z tego, że wydajemy się jeszcze potężni, aby podać rękę szlachetną tym Niemcom, którzyby mogli może niehawem odmówić nam podania swojej, przedstawiając nam pięść groźną dla jutra naszej narodowej całości“.

Oczywiście tak nikczemnie, jak autor tego artykułu nie patrzy większość Francuzów na swe położenie. Ale bądź co

bądź żaden pisarz polski nie napisałby podobnych słów o Polsce ani o jej sojusznicy Francji.

Wystąpienie „Ere Nouvelle“ wskazuje, że Francja domaga się dowodu, że Polska istnieje dzięki sobie samej, a nie dzięki Francji, jak to Niemcy twierdzili i w co nawet słabe mózgi niektórych kół francuskich uwierzyły.

Polska musi wyjść z dotychczasowej roli niejako dominium francuskiego i zająć stanowisko mocarstwowe.

Miejsce nasze jest tylko między pierwszymi. Dlatego dobrze, że Dmowski przejrzał nareszcie i wskazuje Narodowej Demokracji drogę do poznania Anglii. Ona może być naszym mistrzem i my tylko spadkobiercami imperjum brytyjskiego. Zawsze i wszędzie stworzenie Wielkiego Imperjum Polskiego było zagadnieniem, o które kręciła się dyplomacja europejska. Pamiętajmy, że przed wojną Krymską pruski poseł w Londynie Bunsen przedłożył Bismarckowi memorjał niewątpliwie z kół angielskich pochodzący, a zawierający utworzenie Polski od Odry po Dniepr z Smoleńskiem i Kijowem włącznie. Na wymazywanie Polski z karty Europy może się dziś odważyć tylko warjat. Polityk, obznajomiony z dziejami Europy, może myśleć tylko o powiększeniu granic Polski.

I jeśli kto czujej potrzebuje opieki, to raczej dziś rolę się zmienili. Nie my Francji — ale Francja potrzebuje nas.

Jeśli d'Abernon jest autorem projektu paktu bezpieczeństwa, to rzeczą naszych dyplomatów jest przypomnieć p. Chamberlainowi **memorjał Bunsena**.

A. P. B.

Białoborodow, morderca cara Mikołaja oszałał.

Prześladują go masy pomordowanych Romanowów.

Już oddawna w Jekaterynburgu, który stał się sławny od chwili zamordowania tam ostatniego cara rosyjskiego Mikołaja II-go z rodziną, obiegają pogłoski, że b. prezes jekaterynburgskiego sowdepu Białoborodow, z rozkazu którego car z rodziną zostali zamordowani, umyślowo zachorował. Opowiadała, że Białoborodow nie może spać po nocach, gdyż stale miewa halucynacje. Najczęściej ukazuje mu się podobno cesarzowa Aleksandra. Staje przy łóżku i grozi dygnitarzowi bolszewickiemu

palcem. Największe jednak, wrażenie na chorego robi ukazywanie się samego cara z następcą na rękę. Oczywiście widok okrwawionych swoich bfiar, które ukazują się zalane krwią, do takiego stopnia denerwuje Białoborodowa, że zrywa się z łóżka i ucieka. Łapano go już niejednokrotnie w neglizju na ulicach Jekaterynburgu. Choroba rozwinięła się do takiego stopnia, że chorego, jak donoszą bolszewickie dzienniki, odstawiono do specjalnej lecznicy w Moskwie.

Jak zginął arcyksiążę Rudolf? Z tajemnic dworu habsburskiego.

Romans austriackiego następcy tronu z baronówną Vetserą. — Awantura między starym cesarzem a synem. — Nowa kochanka na widowni. — Zdzrosny leśniczy. — Śmiertelne strzały. — Samobójstwo baronówny. — Następcy tronu groził obłąd z powodu choroby wenerycznej. — Stary cesarz we wszystkim widział palec Opatrzności Bożej.

Ubiegłego tygodnia podałę Wam sylwetkę starego cesarza Franciszka Józefa. Dla uzupełnienia jego charakterystyki przynoszę dziś najautentyczniejsze szczegóły śmierci jego syna, arcyksięcia Rudolfa. Człowiek ten, zdegenerowany rozpustnik, utrzymywał stosunek ze znaną ze swej piękności baronówną Vetserą, pomimo że był już od paru lat żonaty z ks. Stefanją, córką słynnego króla belgijskiego Leopolda. Tymczasem Vetserównie przewróciło się w głowie. Zamarzyła o koronie cesarskiej i wymogła ona na Rudolfa, że postanowił się z żoną rozwieść. W tym celu zwrócił się listownie do papieża Leona XIII. z prośbą o unieważnienie jego małżeństwa. Papież lojalnie zakomunikował tę prośbę cesarzowi Franciszkowi, który dopiero z listu papieskiego dowiedział się o wszystkim. Wybuchła straszliwa burza. Cesarz wezwał telegraficznie bawiego z Wiedniem Rudolfa „ad audientum verbum“. Co tam mówili ze sobą, tego nikt nie wie. Tylko przez kilka szczerle zamkniętych drzwi dochodziły uszu dworaków z trzaskiem rozwarły się drzwi. Rudolf wybiegł z nich z krwawą pręgą przez czoło i twarz od uderzenia laską, czy płazem szabli. Kamerdyner ulubiony cesarski wbiegłszy do gabinetu cesarskiego, za-

czął rozpaczliwie wolać o pomoc. Na dywanie leżał nieruchomy cesarz. Okazało się, że z irytacji ogromnej zemdał tak, iż musiano go blisko trzy godziny cucić, zanim odzyskał przytomność.

Po takiej rozmowie ojca z jedynym synem, Rudolf napisał list do Vetsery, zawiadamiając ją, że stosunek ich musi być zerwany, ponieważ sprzeciwia się mu najgwałtowniej cesarz. Było to dnia 29. stycznia 1889 roku w południe. Rudolf wysławszy ten list, natychmiast wyjechał do zamczku myśliwskiego w Mayerlingu rzekomo na polowanie, aby ochłonić po ciężkim przeżyciu zerwania, w rzeczywistości zaś dla tego, że śliczna żona tamtejszego leśniczego wpadła mu już od dawna w oko i teraz właśnie postanowił się co rychlej pocieszyć.

Tymczasem ambitna baronówna Vetsera nie chciała dać za wygraną i pogodzić się z faktem zerwania i rozbitcia jej nadziei i marzeń. Pojechała w pościg za Rudolfem, aby raz jeszcze wypróbować magiczną siłę swych wdzięków na jego słabym charakterze. Co tam między nimi było, pozostało tajemnicą, którą oboje zabrali do grobów. Dość, że późno w noc Vetsera udała się do małego pokoiku na piętrze w zamku i tam się zamknęła. Rudolf zaś narzucił kurtkę i pospieszył na leśniczówkę. Jeszcze wieczorem wydał

leśniczemu rozkaz, który skierowywał go o jakieś dziesięć kilometrów pieszej drogi od domu. Piękna leśniczyna była więc sama. Droga do niej stała otworem. Ale Rudolf omylił się w rachubie. Leśniczy, który zdążył już zauważyć, co się święci i jaki jest właściwy cel otrzymanego „najwyższego“ rozkazu, nie wypełnił go, lecz został na czatach koło swego domu. Widział jak Rudolf wszedł do jego skromnego mieszkania, jak zgasło światło w jego sypialni małżeńskiej, i czekał cierpliwie godzinę jedną i drugą z... karabinem w ręku. A kiedy o chłodnym rękłistym styczniowym świdle Rudolf wyszedł z leśniczówki, zahuczały dwa strzały. Trafiony dwiema kulami z tyłu głowy Rudolf padł na śnieg z roztrzaskaną czaszką.

Tymczasem zaś na pięterku w małym pokoiku wystygł już trup pięknej Vetsery, która nie mogąc rozstać się ze swym marzeniem o koronie i blasku, na jakieś trzy godziny przed śmiercią Rudolfa zastrzeliła się sama. W ten sposób skończyła para kochanków, którzy zostali się nie wiedząc, że za kilka godzin spotkają się znowu po tamtej stronie ziego i dobrego...

Cała moralna nicość Rudolfa, wszelki brak hartu i charakteru, a także i jakiejkolwiek szlachetności uczuć ujawniła się w tej krwawej awanturze, niesłusznie zwanej „tragedją“, ponieważ brak w niej wszelkich idealnych pierwiastków. Ze strony dziedzica najstarszego w Europie tronu była to tylko niepohamowana i wyuzdana rozpusta, ukarana przez znieważonego męża.

Lekarz nadworny dr. Widerhofer w dwa dni potem robił obdukcję ciała Rudolfa. W raporcie, który złożył cesarzowi o stanie ciała, stwierdził on kategorycznie, że znalazł w mózgu Rudolfa takie zmiany syfilityczne, iż wybuch paraliżu postępowego u niego mógł być tylko kwestią miesiąca.

Kule leśniczego dokonały też tylko o kilka miesięcy przed tego, co miało być dokonaniem przez... spirochetę. Gdy Widerhofer powiedział to cesarzowi, ten wznioślejszy oczy ku niebu, zauważył:

— Drogi Boga są niezbadane. Widocznie chciał on w ten sposób oszczędzić mi jeszcze straszniejszej i boleśniej próby!...

Więc stary także i przy tej sposobności wyobrażał sobie, że Pan Bóg we własnym majestacie interweniował. Jadał kule do karabinu leśniczego i ręką jego kierował, aby ukryć przed światem, iż następcą tronu austriackiego znajdował się w przededniu wybuchu... paraliżu postępowego.

Opowiedziana tu historia jest jedynie autentyczną. Opiera się ona na opowiadaniu cesarzowej wobec angielskiego jej przyjaciela, lorda Middletona i na relacji adjutanta cesarskiego hr. Latour'a.

Wszystkie inne wersje, o zbiorowym samobójstwie, o awanturze po pijanemu z braćmi Vetsery, wreszcie o morderstwie dokonaniem na Rudolfa przez samą Vetsere itd. są wymysłami. Dramat w Mayerlingu rozegrał się tak właśnie, jak tu opisano. x-y-z.

Aresztowanie komunistów na Lotwie.

Policja w Rydze odkryła tu centralę komunistyczną, która kierowała całą działalnością legalną i nielegalną komunistów w kraju. Aresztowano wszystkich 9 członków tej centrali, z których siedmiu było wydelegowanych przez międzynarodówkę moskiewską i zaopatrzonych w fałszywe paszporty. Równocześnie dokonano 21 znaczniejszych aresztowań na prowincji.

O pożyczkę zagraniczną dla Bułgarii.

Londyn, 3. 9. PAT. „Times“ wzywa mocarstwa interesujące się kwestją bałkańską, by w interesie pacyfikacji Bałkanu umożliwiły Bułgarii uzyskanie pożyczki w wysokości miliona funtów szterl. Dzięki tej pożyczce rząd bułgarski będzie mógł zająć się osiedleniem emigrantów macedońskich.

Przestępczość w Stanach Zjednoczonych.

Ministerjum Sprawiedliwości ogłosiło drukiem statystykę przestępczości w Stanach na rok 1924. Wynika z niej, że ogólna liczba osób karanych sądownie wynosi 1.500 000, co stanowi 13 i pół procent ogółu ludności Stanów. Jest to odsetek bardzo wysoki. Uderzający jest natomiast mały procent kobiet wśród przestępców, wynosi on niecałe 5 proc. t. j. około 70.000.

Niemiecki hakatyzm w ornacie.

Znakomity znawca katolicyzmu niemieckiego francuski pisarz Goyau powiedział, że katolicy w Niemczech gotowi poświęcić swoje największe ideały, gotowi zdradzać najświętszy sztandar dla propagandy hasła „Deutschland über alles“.

Opinii tej nie można wprawdzie stosować do wszystkich katolików w Niemczech bez wyjątku. Wiemy bowiem, że i wśród Niemców znajdują się zwolennicy idei Maxa Sagnier, pacyfiści, którzy z nauki Kościoła kat. nie chcą czynić narzędzia polityki. Jednakże obecna kampania katolików niemieckich przeciw Polsce stwierdza jasno i dobitnie, jak nisko upadły ideały katolickie w Niemczech. Wściekły, pieniący się zjadliwa piana oszczerstw nacjonalizm niemiecki nie cofa się przed niczem, przed nadużyciem najświętszych rzeczy do najbrudniejszych celów imperializmu niemieckiego.

Pamiętamy, jak w czasie plebiscytu na G. Śląsku rozrzucono między lud obrazki M. B. Czesłochowskiej z tekstem „M. B. każe głosować za Niemcami“.

Pamiętamy, jak protestancki rząd niemiecki budował klasztor w Rudcu i Panewnikach na Śląsku, aby ludność polską odciągnąć od polskiej Kalwarii i Czesłochowy. Orgie hakatystyczne porwały w swój taniec nawet kurje biskupia we Wrocławiu. Wszak publicznie już dawno stał się rzeczą tajną okólnik kard. Koppa o nauczaniu polskich dzieci po niemiecku religii w szkole. Wiadomo, że probostwa obsadzone prawie jedynie Niemcami, albo zniemczalymi Polakami. Ksiądz-polak zaś albo tułał się po różnych centrach czysto niemieckich, albo też podlegał tak czujnej kontroli „duchownej“, że polskich uczuź zdradzić mu nie było wolno, chyba pod kara suspensy.

Dzisiaj te wszystkie środki „duchowne“ wymykają się nazawsze z rąk hakatystów niemieckich. Na mocy 9 art. konkordatu Polski ze Stolicą ma być utworzona diecezja śląska. Biskupem ma zostać nie ten, kogo sobie życzy Berlin, ale Warszawa. Duchowieństwo oddać się ma pracy nad podniesieniem moralnym znękanym duża niewola polskich dusz.

Nacjonalisci niemieccy czują dobrze, jak wielką potęgą jest Kościół katolicki na kresach w walce o język i ducha polskiego. I dlatego używają obecnie wszelkich środków, godziwych i niegodziwych, aby do utworzenia diecezji śląskiej nie dopuścić. „Tägl. Rundschau“ z Berlina donosi, że Niemcy zamieszkali w polskiej części G. Śląska złożyli protest przeciw utworzeniu biskupstwa w województwie śląskim.

Oburza nas bezczelność centrowej prasy niemieckiej, takiej jak „Germania“, jej ekspozytura w Katowicach „Oberschl. Kurier“, wrocławska „Volkszeitung“, organ Kurji arcbp. Czy jednak rząd nasz czuwa, aby w Watykanie prostować kłamliwe zarzuty nacjonalistów niemieckich, ubranych w szaty katolicyzmu? Czy wiadomo naszym czynnikom odpowiedzialnym w tej sprawie, że skutek wrogiej agitacji niemieckiej jest już taki, iż Najprzew. Ks. Administrator G. Śląska Dr. Hlond, ukochany przez lud i duchowieństwo górnośląskie, wyjechał „na dłuższy czas“ do Rzymu?

Położenie nasze jest konkordatem całkiem jasno określone. Za miesiąc ma Stolica św. wydać bullę, erygującą diecezję śląską i przyłączającą ją do archidiecezji krakowskiej. Jednakże niezapominajmy, że zdobytego stanowiska trzeba bronić. Wróg nie śpi. Gasparowie i toutti quanti otrzymują codziennie paczki bibuły niemieckiej protestów katolików niemieckich ze „skargami“ na Polskę. Musi i nasza prasa odpowiadać na stawiane nam zarzuty: „polskiej nietolerancji“, i „pokrzywdzenia Niemców w nabożeństwach“. Musimy codziennie przypominać, że narzucone sztucznie nabożeństwa niemieckie w parafiach liczących 3/4 Polaków musiały być w imię sprawiedliwości zredukowane. Niema na polskim Śląsku ani jednego Niemca, któryby w języku niemieckim nie mógł się wypowiedzieć lub usłyszeć kazania. Ale też krzywda dla Niemców nie jest, że odbywają się tutaj nabożeństwa za Polskę, i że po sumie odmawia duchowieństwo modlitwy za przywódcę

ta Wojciechowskiego a nie Hindenburga.

Do akcji niemieckich hakatystów ubierających się w ornat na Śląsku, przyłączają się ich przyjaciele z Gdańska. W niedzielę, 6 b. m. ma się odbyć „Katholikentagung“, na którą to uroczystość polskie duchowieństwo w Gdańsku nie zostało zaproszone. Opinia polska w Gdańsku przewiduje, że wiec ten stanie się protestem przeciw 3 art. konkordatu, który podaje Gdańsk pod jurysdykcję nuncjusza w Warszawie.

Byłby czas, żeby rząd polski nauczył Niemców już raz, że konkordat jest obowiązującą w Polsce ustawą, jest prawem, które należy szanować, i przeciw któremu nie wolno prowadzić antypaństwowej agitacji.

Dr. Fr. Mirek.

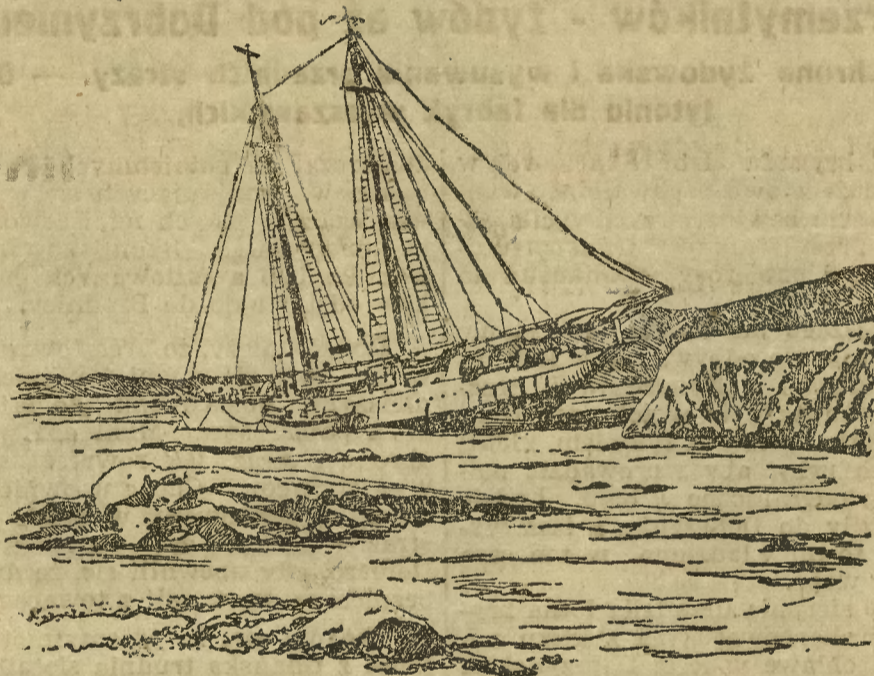
Na zjazd „Pax Romana“.

W dniu 3 b. m. wyjechali do Bolonii pp. Władysław Lewandowicz, prezes Rady Naczelnej „Odrodzenia“ i Antoni Chaciński, członek prezydium Związku Seniorów „Odrodzenia“. Będą oni reprezentować Polskę na zjeździe „Pax Romana“, poczem udają się do Rzymu w celu nawiązania kontaktu z organizacjami chrześcijańsko-społecznymi.

Nagle śmierć posła Hulaka.

Z Warszawy donoszą, iż zmarł tam nagle poseł Hulak, jeden z wybitnych posłów P. S. L. „Piasta“. Zmarły, zjadłszy w jednej z restauracji baraninę i napiwszy się piwa, nagle dostał skretu kiszki i wśród strasznych męczarni wyzionął ducha.

Wyciągi do bieguna północnego.

Okręt „Bowdin“, na którym ekspedycja polarna Mac Millana wybiera się do bieguna północnego.

He kosztowały nasze ostatnie manewry?

W rozmowie oświadczył minister spraw wojskowych, generał Sikorski, że koszt manewrów polskich, po ostatnim obliczeniu, wyniósł niespełna 700 000 złotych, co wraz z sumą około 500 000, jaka otrzymała za transporty kolejowe min. kolei, wyniesie milion sto kilkadziesiąt tysięcy złotych. By nie mnożyć wydatków, użyto do manewrów wojsk, rozlokowanych w pobliżu terenu manewrów. Przemarsze, ćwiczenia polowe i strzeleckie są zaś normalnymi zajęciami wojska, nie powodującymi specjalnych kosztów.

Warszawa zakupuje cenne meble carskie.

Warszawa, 4. 9. Sprzedaż ruchomości carskich i wielkokszyjących, prowadzona od dłuższego czasu przez sowiety zaważała też i o Polskę. W ostatnich dniach mianowicie sprowadzono do Warszawy 117 kompletów mebli stylowych, pochodzących z pałacu zimowego i innych pałaców carskich. Rząd polski zastrzegł, iż ruchomości te mogą być sprzedane jedynie instytucjom społecznym lub państwowym. Kilka pięknych kompletów zakupiło muzeum narodowe, jeden komplet nabył magistrat teatru miejskiego zakupiły także cztery komplety mebli (Ludwik XV i Ludwik XVI), stanowiące razem 54 sztuk. Oprócz krzesel, foteli i kanap, są tam wspaniałe lustra w ramach inkrustowanych, rzeźbione stoły, konsole, komody etc. Wszystko zachowane doskonale.

200 000 zł na loterii państwowej wygrał urzędnik.

Z Warszawy donoszą: W ostatnim dniu ciągnięcia loterii państwowej główna premia w wysokości 200 000 zł padła na numer 24420, sprzedany przez kołekturę p. Zarzyckiej niejakiemu Chojnackiemu, urzędnikowi bankowemu w Warszawie.

2000 zł padły na numera: 2340, 37703.

Studenci ukraińscy sprawcami napadu na wóz pocztowy.

Lwów, 4. 9. Dzienniki donoszą, że policja lwowska aresztowała sprawców głośnego w swoim czasie napadu na wóz pocztowy we Lwowie. Są nim studenci tajnego uniwersytetu ukraińskiego: Jasiński, występujący pod pseudonimem Leszczyński, dwaj bracia Baranowscy, akademik Połyński i Kowalyszko.

W ten sposób zlikwidowana została tajna organizacja ukraińska sabotażowa p. t. „Ukraińska organizacja wojskowa“.

W czasie rewizji w domach aresztowanych znaleziono całe magazyny materiałów wybuchowych i lontów.

Aresztowanych oddano do dyspozycji władz sądowych.

MAURICE LEBLANC

Żeby tygrysa

Tłumaczyła J. P.

(Ciąg dalszy)

— Panie prefekcie, to są przecież szczegóły, które nie interesują nikogo — przerwał Perenna.

— Przeciwnie, gdyż zebrane tu osoby muszą wiedzieć, kim jest wykonawca testamentu Morningtona, jako też spadkobierca jego w sumie miliona franków, na którą to sumę mamy panu przecież czek dzisiaj wręczyć.

— Nie chcą narażać skromności mego byłego towarzysza broni — zawołał hr. d'Astrignac — lecz zaświadczyć muszę, że podobnego mu bohatera nie zdarzyło mi się spotkać. Czyny jego przechodziły wszelkie prawdopodobieństwo, i gdybym nie był ich naocznym świadkiem, sam bym w nie nie uwierzył! Naprzykład, raz, pod Settat, byliśmy ścigani...

— Panie majorze, słowo jeszcze, a o puszczyć zebranie! — przerwał mu Perenna z uśmiechem. — Przyrzekł pan przecież nie narażać mej skromności...

— Mój kochany, zawsze ci mówilem, że twoją jedyną wadą jest to, że nie jesteś Francuzem.

— A ja panu raz jeszcze odpowiem jak zwykle, że jestem Francuzem po matce i jej zawdzięczam serce i temperament Francuza.

Obaj panowie uściskali sobie dłoń serdecznie.

— Panie Perenna — zapytał prefekt

— zechce mi pan jeszcze objaśnić jakim sposobem Kozma Mornington uczynił pana swoim spadkobiercą, kiedy pan był wzięty do niewoli przez Berberów w roku 1915 i wszelki ślad był po panu zaginął?

— Jeśli pan pozwoli, panie prefekcie, to owe cztery lata spędzone w niewoli, oraz późniejsza ucieczka, pozostaną do czasu moja tajemnicą. Mogę panu tylko powiedzieć, że korespondowaliśmy z Morningtonem i zapowiedziałem mu rychły mój powrót.

— A więc jedno jeszcze pytanie, tym razem ostatnie: z jakiego powodu nazywano pana „Arsenem Lupin“? Czy tylko w dowód uznania pańskiej odwagi i siły?

— Nietylko to, panie prefekcie. Powodem tego było przedewszystkiem wykrycie przezemnie sprawcy pewnej znacznej kradzieży, dokonanej w dość niezwyczajnych warunkach. Ponieważ zaś uszkodzonym w danym wypadku, był właśnie Kozma Mornington, nabrał on więc od tego czasu bezgranicznej ufności w moje dedektywistyczne zdolności. Stąd też pochodziła nasza późniejsza przyjaźń. Mawiał mi on nieraz: Perenna, jeśli mnie zamordują, przysięgnij mi, że mnie pomścisz! Miał bowiem jakby przeczucie, że nie umrze zwykłą śmiercią.

— Przeczucie to jednak nie sprawdziło się — rzekł prefekt.

— Mylił się pan, panie prefekcie.

— Jakto? co pan mówi? twierdzi pan, że Kozma Mornington...

— Twierdzą, że Kozma Mornington nie umarł wskutek zła zrobionego zastrzyku, lecz tak, jak się obawiał, zginał śmiercią gwałtowną.

— Na czym pan opiera swoje twierdzenie? Czy był pan przy jego śmierci?

— Nie byłem, i przyznaję nawet, że przyjeżdżając do Paryża nie wiedziałem wcale o tym tragicznym wypadku, i dopiero pan mnie o nim powiadomił.

— W takim razie nie wie pan nic więcej, niż my, i musi się pan kontentować oficjalnym świadectwem doktora.

— Niestety, panie prefekcie, powyższe świadectwo nie wydaje mi się wcale zadawalającym.

— Ale jakim prawem rzuca pan to oskarżenie? Jakże pan ma na to dowody?

— Najlepszym dowodem są pańskie słowa, panie prefekcie. Powiedział pan najprzód, że Kozma Mornington zajmował się medycyną i uprawiał ją z powodzeniem. Następnie zaś, że umarł wskutek zła zrobionego zastrzyku... Pozwoli pan więc zwrócić swoją uwagę na to, że ktoś znający się dobrze na medycynie, zastosowuje przy robieniu zastrzyków wszelkie ostrożności antyseptyczne, i nie byłby wprost zdolnym zrobić zastrzyku powodującego śmierć.

— A więc?

— A więc twierdzą, że doktor, wydając świadectwo, uczynił tak, jak się to zwykle czyni, bez bliższego zbadania przyczyny śmierci. Panie mecenasie — zwrócił się Perenna do notariusza — czy nie zauważył pan nic niezwykłego, kiedy pana zawezwano do Morningtona?

— Niezwykłego?.. zdaje mi się, że nie! Mornington był już nieprzytomny, kiedy do niego przybyłem.

— To same jest już dziwne, żeby za-

strzyk choć najgorszy, miał tak piorunująco działać. Czy nie cierpiał?

— Zdaje się, że nie... choć może... owszem... Na twarzy miał jakieś brunatne plamy, których poprzednio nie zauważyłem.

— Plamy brunatne?.. To by potwierdziło moje przypuszczenia! Kozma Mornington umarł otruty.

— Ależ jakim sposobem? — zawołał prefekt wzburzony.

— Przez uprzednie wprowadzenie trucizny do strzykawki lub domieszanie takiej do lekarstwa, używanego do zastrzyków.

— Jednakże doktor byłby zauważył nienormalne objawy — opanował dalej prefekt.

— Panie mecenasie, czy nie zwrócił pan uwagi doktora na owe plamy?

— I owszem, lecz doktor nie przywiązywał do tego najmniejszej wagi.

— Czy to był jego stały lekarz?

— Nie, stałym lekarzem Morningtona był mój przyjaciel doktor Pujol, który sam był wówczas ciężko zaniemógł. Ten zaś, którego u niego zastałem, był mi nieznany.

— Oto jego nazwisko i adres: dr. Bel Lavaire 14 rue d'Astorg — objaśnił p. Demalion.

— Czy ma pan książkę adresową ze spisem lekarzy? — zapytał Perenna.

Prefekt otworzył książkę adresową i po chwili odrzekł głosem zlekka zaniepokojonym:

— D-ra Bellavaire niema w spisie i żaden lekarz nie mieszka pod wskazanym adresem.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Zagadka trupa w walizce wyjaśnia się.

Zagadka trupa w walizce, denerwująca przez dłuższy czas mieszkańców stolicy, zdaje się powoli wyjaśniać. Mianowicie doniesiono do władz sądowych w Toruniu o znalezieniu tamże części zwłok kobiecych. Naprowadza to na domysł, że znalezione szczątki należą do zamordowanej w Warszawie Michałowskiej. W środę w nocy wyjechał do Torunia sędzia śledczy Gożyński, którego dochodzenia wyświeśla prawdopodobnie tę zagadkową sprawę.

W Państwie bojaźni Bożej...

W Berlinie wykryto znowu jaskinie zepsucia, czyli lokale, gdzie kobiety tańcza w stroju Ewy. Tak zwani „szleperzy“ uwijają się w nocy na ulicach Berlina i namawiają ludzi, ażeby do tych tajnych lokalów przychodzili. Pannie tam naturalnie niesłychany wyzysk. Policja zabrała się energicznie do pracy i prawdopodobnie lokale wykryje i zgrzeszeniu koniec położy.

Człowiek ścigany przez pioruny.

Pewien węgier nazwiskiem Franciszek Horwat z zawodu woźnica, ormalnie ścigany jest przez pioruny. W lipcu 1924 roku piorun uderzył w drzewo, pod którym Horwat się znajdował. W lipcu tego samego roku piorun trafił w kierowany przez Horwata wóz, naładowany drzewem. W tym samym jeszcze miesiącu spadł piorun do stajni, w której Horwat spał, przy dwóch ostatnich wypadkach rażone piorunem przedmioty zapaliły się, ale Horwatowi udało się zawsze ogień ugasić. Po ostatnim uderzeniu piorunu Horwat został częściowo sparalizowany, ale po kilku dniach, gdy ochłonął z przerażenia, paraliż ustąpił.

Wieczór sztuki ludowej w Gdańsku.

W ub. środę wieczorem odbył się tu trzeci z rzędu wieczorek sztuki ludowej w Gdańsku, urządzony przez Stanisława Leszczyńskiego, niezmiernie zasłużonego i ogromną popularnością cieszącego się działacza polskiego w Gdańsku. Aczkolwiek przechodzi on ciężki kryzys, po wstający wskutek przeprowadzonego wobec Gdańska bojkotu, odbijający się również na tutejszych kupcach i przemysłowcach niemieckich — nie szczędzi on ani zabiegów, ani trudów i pieniędzy i daje naszym szerokim masom roboczym, naszemu uboższemu ludowi możliwość zapoznania się zupełnie bezpłatnie z naszą sztuką polską i naszą historią. Trudno, doprawdy, znaleźć dostatecznie mocnych słów uznania dla niego i dla poświęcającego się, mimo nadwatłonego zdrowia dr. Kubacza, posła na sejm gdański i kierownika, a zarazem twórcy polskich ochronek, który z takim zapałem oddaje się pracy kulturalno-oświatowej w Gdańsku. Urządzony w środę wieczorem, odbył się w sali Stephuna w Sidlicach i zgromadził dużo osób, — znacznie więcej, aniżeli w Oliwie i Nowym Porcie, co świadczy, że wieczorki te cieszą się coraz większym powodzeniem. Po przemówieniu dr. Kubacza, który w pięknych słowach przedstawił zebranym cel urządzanych wieczorków w okresie, gdy wśród społeczeństwa polskiego w Gdańsku zaczyna się wierać jad apatii, gdy dawniejsi ludzie czyni i pracy założyli ręce, a pewne grupy podniecają nienawiść jednych do drugich.

Wieczorki mają zapoczątkować znowu wielką pracę nad gromadzeniem pod sztandarem polskości tych, co zboczyli na manowce i szukają rozrywkę w towarzystwach niemieckich, bo zaczęli się odsuwać od źródła, z którego mamy czerpać moc do opierania się zakusom i wpływowi germanizmu. Występ Towarzystwa śpiewaczego „Moniuszko“ wprowadzał w zachwyt wszystkich i wywoływał bezustanne zasłużone brawo. Pan Leszczyński, obdarzony niezwykle pięknym głosem, występujący ongiś na estradach opery w Berlinie i innych miastach — odśpiewał przy akompaniamencie subtelnym i dyskretnym pani Racinińskiej urywki z Carmen, Rigolotto i „Toski“. Oczywiście oklaskom nie było zda się końca. Pan dr. Kubacz sięgając do źródeł naszej przeszłości i sięgając do źródeł legendarnych trzymał przeszło godzinę na uwieży słuchaczy młodszymi i starszymi opowiadaniem historycznym i tem samem wpoił w umysły i serca umiłowanie tego, co było może niejednemu obojętne.

Pod pręgierz!**Żona wyższego oficera polskiego z Pomorza zgrywa się w Sopockiej jaskinie gry.**

Pozostając bez grosza, zapożycza się u żydów, i powołuje się na stanowisko swego męża.

Przed kilkunastu dniami zapowiedzieliśmy na łamach naszego pisma, że w najbliższym czasie rozpoczniemy kampanię przeciwko tym wszystkim, którzy trwonią grosz polski i wywożą go do Gdańska, aby tracić go w sopockiej jaskinie gry. Przykro nam bardzo, że jako pierwszą osobę musimy napiętnować żonę jednego z wyższych oficerów naszych na Pomorzu, która zamieszkuje tymczasowo w Gdyni i stamtąd — bez konieczności poddawania się kontroli celnej i kontroli Izby skarbowej — przewozi duże sumy pieniędzy do oddalonego zaledwie o kilka minut Sopotu. Jedynie tylko względ na ogromne zasługi, na szlachetny i prawy charakter męża, który o tem postępowaniu swej żony zapewne nie jest poinformowany, powstrzymuje nas od podania nazwiska w całej pełni. Uważaliśmy za nasz obowiązek powiadomić o niewłaściwym postępowaniu godnym postępowaniu nieszczęśliwej ofiary kasyna sopockiego — jej męża i dopiero wtedy, gdyby ostrzeżenie nasze nie odniosło skutku — podamy nazwisko do wiadomości ogółu.

Cała ta sprawa przedstawia się tem fatalniej, że namiętna graczka ta — straciwszy całą gotówkę w jaskini sopockiej zapożycza na prawo i lewo nawet drobniejsze sumy i że, powołując się na wysokie stanowisko swego męża — zapożyczyła się nawet w rosyjsko-żydowskiemu jadłodajni w Sopocie, u niejkiej Seipertowej. Wyrzucona z kasyna po straceniu całej gotówki — znalazła znowu wejście za legitymacją, wystawioną na inne nazwisko.

Dziś ponawiamy raz jeszcze nasze ostrzeżenie i powtarzamy, że w najbliższym czasie podawać będziemy bez względu na to, jakie kto zajmuje stanowisko — nazwiska wszystkich osób, trwoniących grosz polski w kasynie.

Do niedawna zgrywali się w Sopocie przeważnie żydzi, obecnie spotyka się znowu coraz więcej Polaków i to ze wszystkich prawie dzielnic. Do Sopotu przybywało też dużo letników, zamieszkujących w Gdyni i innych wybrzeżnych miejscowościach.

Z PROWINCJI.**Lotna brygada Izby skarbowej w Tczewie przychwytuje przemytników - żydów aż pod Dobrzyniem.**

Tajna ochrona żydowska i wysuwanie przednich straży. — Dostawa tytoniu dla fabryk warszawskich,

Lotna brygada Izby Skarbowej w Tczewie może znowu pochwalić się wielkim sukcesem bowiem przychwyła całą bandę przemytników, transportujących tytoń i papierosy z Gdańska do Polski.

Od dłuższego już czasu zauważono, że przemytnictwo odbywa się w kierunku Grudziądza i b. Kongresówki. Przemysłowcy urządzali się w ten sposób, że do Łodzi, naładowanych tytoniem, kładli na wierzchu ryby, aby wprowadzić polskie straże pograniczne w błąd. Łódzie te dochodziły do Dobrzynia, a tam wyładowany towar kładziono w ten sam sposób na wozy.

Dnia 30 sierpnia urządziła lotna brygada Izby skarbowej wraz z kilku policjantami obławę w lesie Dobrzyńskim i przytrzymała niejakiemu Chila Mośkowicza z Dobrzynia i jego pomocnika, Szyje Szypera, którzy wieźli 350 kilo tytoniu. Dostawa była przeznaczona dla zamieszkującego w Warszawie Jakóba Mośkowicza, który odebrałszy tytoń

dostarczał do potajemnych fabryk papierosów, znajdujących się w Warszawie, Łodzi i innych miejscowościach w b. Kongresówce. Skonfiskowany tytoń, wóz, konie i areztowanych przemytników odstawiono do Brodnicy.

Dodać należy, że aresztowani Mośkowicze byli głównymi i najniebezpieczniejszymi dostawcami do tajnych fabryk papierosów. Mieli oni własną ochrone i straż, jak również własnych wywiadowców. Chcąc upewnić się, czy nie są obserwowani, wysyłali przednią straż — jakiegoś żyda na rowerze i t. p. Dopiero, gdy upewnili się, że droga jest bezpieczna wyruszali z towarem.

Okazuje się, że przemytnictwem tytoniu z Gdańska trudnią się albo żydzi, albo ludzie, pochodzący z byłej dzielnicy rosyjskiej i galicyjskiej. Z zadowoleniem możemy stwierdzić, że przemytników, a przynajmniej głównych przywódców przemytnictwa na Pomorzu niema.

III. Korpus Kadetów na rubieżach zachodnich, w Rawicy.

W Rawicy powstaje Korpus Kadetów nr. 3, zatwierdzony już rozkazem Ministra Spraw Wojskowych (Dz. rozk. nr. 25. Komendantem tego korpusu zamianował władze wojskowe ppłk. Marjana Merksza, dotychczasowego wychowawcę nauczyciela i dowódcę kompanii korpusu kadetów nr. 2 w Modlinie, który od kilku tygodni bawi już w Rawicy, kierując razem z Magistratem pracami przygotowawczymi w miejskich budynkach koszarowych, w których korpus kadetów będzie umieszczony. Budynki te muszą być odpowiednio do potrzeb szkoły przerobione i urządzone, prace zaś zmierzające do tego celu postępują szybko naprzód. P. Komendant korpusu, działając w ścisłym porozumieniu z burmistrzem miasta Rawicza, p. Czeszewskim, kieruje się zasadą, że wszelkie potrzeby szkoły powinny być zaspokojone, o ile możności na miejscu, w tutejszych firmach handlowych i przemysłowych, dzięki czemu miasto nasze zyskało w korpusie kadetów nie tylko poważną placówkę kulturalną, ale i ciągnąć stąd będzie poważne zyski materialne, co się przyczyni w znacznej mierze do jego ekonomicznego rozwoju.

W bieżącym roku szkolnym powstaje pierwsza klasa korpusu kadetów, (równająca się czwartej klasie gimnazjum typu matematyczno-przyrodniczego) w następnych zaś latach powstana kolejno wyższe klasy, których będzie (5) pięć, czyli całe wyższe gimnazjum, od klasy 4 do 8-iej. W klasie pierwszej będzie 120 wychowanków, w całym zaś korpusie 500. Grono zaś nauczycieli i wychowawców liczyć będzie przeszło 40 osób, drugie zaś tyle personel pomo-

niczy. Rawicz zatem zyska prócz liczego grona młodzieży, około 80 rodzin oficerskich, podoficerskich i urzędniczych, które potrzebę swoje będą zaspakajają w tutejszych firmach handlowych, co się także w znacznej mierze przyczyni do podniesienia stanu ekonomicznego miasta. Oficerowie korpusu kadetów, jako pedagogowie, posiadający akademickie wykształcenie, podniosą znacznie kulturalny poziom Rawicza i zasilą wybitnie grono naszej inteligencji. W szczerem zrozumieniu swej misji, są oni owiani jak najlepszą chęcią pracowania wspólnie z istniejącymi już w naszym mieście instytucjami kulturalnymi i społecznymi. Gotowość tę oświadczył komendant korpusu p. płk. Merksz i mjr. Lam, przeniesiony do korpusu w charakterze profesora języka polskiego, który również przybył już do Rawicza.

Otwarcie korpusu nastąpi w połowie września br., w tym bowiem czasie będą ukończone wszystkie prace przygotowawcze.

Razem z otwarciem korpusu poświęcone będą pomniki Kościuszki i Stanisława Kostki, Patrona Młodzieży Polskiej.

Powołanie korpusu kadetów w Rawicy jest w znacznej mierze zasługą p. burmistrza Czeszewskiego, który nie szczędził trudów i zabiegów, aby skłonić władze wojskowe do umieszczenia korpusu w naszym mieście, i w dalszym ciągu opieką swoją prace przygotowawcze otacza, starając się usilnie, aby prace te były w jak najkrótszym czasie i jak najlepiej wykonane.

Zgłaszanie uczniów do korpusu kadetów nastąpić winno wprost do komendanta w Rawicy,

Chojnice.

— **Polepszenie komunikacji** Część dawnego powiatu człuchowskiego, która przypadła Polsce, a zamieszkała jest przez element polski, była za panowania zaborców zawsze po macoszemu pod względem komunikacji traktowana. Ten stan rzeczy odczuwali mieszkańcy tem więcej, że mając głębię mało wydajną, już i tak napotykała na rozmaite trudności pod względem gospodarczym. Uwzględniając te niekorzystne warunki, przychodzi obecnie powiat z pomocą, uchwalać 50.000 zł., celem wybudowania nowych dróg bitych, w kierunku do istniejącej głównej szosy Chojnice—Konarzyny—Wojsk. Przy wykonaniu tego projektu liczy powiat na finansową pomoc ze strony państwa.

— **Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy** ma zapotrzebowanie na 2 ślusarzy, 2 pokojowe, 3 kucharki z dobrymi świadectwami, i 100 robotników do tłuczenia kamieni, 30 wykwalifikowanych kamieniarzy do tłuczenia kamieni na szaber, 10 kamieniarzy specjalistów do wyrobu bruku kostkowego I. klasy.

— **Nareszcie grzyby.** Pierwsze grzyby w obecnym roku ukazały się na ostatnim targu i to w takiej ilości, że nie wszystkie pomimo przystępnej ceny rozsprzedano. Borówki natomiast i czarne jagody rozchwytało zupełnie, gdyż podaż była szczupła.

— **Przemiana szkoły.** Szkołę niem-katolicką w Silnie (Koszajderja), gdzie obecnie dzieci polskie liczebnie mają przewagę, przemieniono z początkiem obecnego roku szkolnego na polską; dotychczasowy nauczyciel otrzymując inną posadę, ustąpił miejsca nauczycielowi Polakowi.

Kulturalni Polacy. Na drzwiach kościoła katolickiego w Silnie podpada napis w języku tylko niemieckim — aby wierni, mając świętość tego miejsca w poszanowaniu, nie spluwali na posadzkę. Jest to najlepszym świadectwem i o czystym uznaniu dla tamtejszych Polaków, że im nie potrzeba już publicznie przypominać, jak wypada zachowywać się w kościele.

Ze Świecia i okolicy.

Z ŚWIECIA nad Wisłę piszą nam: W dniu 30. sierpnia br. urządziło tutejsze Bractwo Strzeleckie strzelanie o godność króla zniwnego, o orderzy wędrownie i premje. Godność króla zniwnego osiągnął brat Wł. Chełstowski, I. ryc. brat Płoczyński, II. ryc. brat Ign. Prusiewicz. Order wędrowny fundacji prezesa Flaczyńskiego otrzymał brat Łożyński. Bractwo Strzeleckie z ruchliwym zarządem na czele, urządza często urozmaicone strzelania, dające swym członkom możliwość wydoskonalenia się w ćwiczeniu broni.

— **Wielki pożar** wybuchł w dniu 31. ub. m. około godz. 14. na majątku Tanewo (domena państw.) dzierżawionym przez p. Różyckiego. Pożar rozszerzył się z wielką szybkością i pochłonął doszczętnie 2 stodoły 80 mtr. długości, napełnione zbożem, oraz 1 chlew, długości 60 mtr. i kilka wozów roboczych. Przy gaszeniu pożaru działała także Ochotnicza Straż Pożarna z Świecia.

— **Na nowo urządzonym boisku sportowym** urządziła tutejsza komenda garnizonu jutro, w dniu 6. bm. wielkie zawody sportowe jak: lekkoatletyka, przeciąganie liny, ćwiczenia gimnastyczne, szermierka na szable, ćwiczenia na przyrządach, ciężka atletyka, i ćwiczenia grunwaldzkie. Do zawodów lekko-atletycznych staną prawdopodobnie i zawodnicy cywilni.

Grudziądz.

GRUDZIĄDZ. (Optanci). Optantów polskich z Niemiec przybyło dotąd do Grudziądza 30 rodzin dla których magistrat wystarał się o mieszkanie i o pracę. Przeważnie wróciły rodziny robotników.

— **Prace około rozebranego mostu.** W tych dniach oddział saperów grudziądzkich rozpoczął prace około usuwania pali pozostałych z rozebranego mostu. Prace te wykonuje się dynamicznie przy użyciu miejscowej policji z zachowaniem wszelkiej ostrożności.

— **Do tutejszej szkoły wydziałowej** został zamianowany na stanowisko dyrektora p. Marceja Stanke, który ukończył wyższy kurs nauczycielski w Poznaniu.

Lista kandydatów do Rady Miejskiej m. Grudziądza z łona Polskiego Stronnictwa Chrześ. Demokracji.

1. Samoliński Władysław, ubezpieczeniowiec.
2. Nowak Jan, sekretarz związkowy.
3. Baranowski Edmund, aptekarz.
4. Drażek Franciszek, dozorca rozdzielczy.
5. Stankiewicz Zygmun, przemysłowiec.
6. Wierzbowski Władysław, ślusarz.
7. Andrzejewski Władysław, dyr. banku.
8. Dr. Zieliński Feliks, lekarz.
9. Ambrożewicz Stanisław, inżynier.
10. Kwaśniewski Józef, przemysłowiec.
11. Wawrzyniak Stefan, kupiec.
12. Cichanowski Maciej, robotnik.
13. Tkaczyk Jan, kierownik szkoły.
14. Gruźlewski Jan, stolarz.
15. Marszałek Edmund, adwokat.
16. Nowicki Albin poseł, nauczyciel.
17. Bendig Augustyn, urzędnik kolejowy.

18. Szewczko Adolf, drukarz.
19. Szczuka Bernard, kołodziej.
20. Lange Józef, drogerzysta.
21. Schindler Bronisław, starszy referent Izby Skarbowej.
22. Kolanowski Franciszek, ślusarz.
23. Neumann Leon, krawiec.
24. Hofmann Leon, mistrz szewski.
25. Lenge Edmund, hotelista.
26. Nadolski Józef, robotnik.
27. Maj Władysław, mistrz krawiecki.
28. Kotliński Walenty, kupiec.
29. Grudziński Julian, dozorca więzenny.
30. Radzikowski Jan, robotnik.
31. Rosiński Stanisław, kupiec.
32. Kleina Antoni, kowal.
33. Herczyński Marjan, kupiec.
34. Pawłowski Stanisław, właściciel domu.
35. Kwiatkowski Konstantyn, fryzjer.
36. Neyman Władysław, starszy dozorca domu karnego.
37. Murawski Franciszek, urzędnik.
38. Dziamski Józef, inkasent.
39. Studziński Roman, krawiec.
40. Gross Julian, właściciel domu.
41. Mosiński Władysław, kupiec.

PODGÓRZE. (Zastępca burmistrza.) Dekretem p. wojewody pomorskiego został mianowany zastępca burmistrza miasta Podgórz radny miejski p. Marcin Jesionowski.

RACIAŻ. (Ofiara kąpieli.) Przy kąpieli utonęła pozostawiona bez dozoru 6-letnia córka Marji Brueggemann. Zwłoki nieszczęśliwego dziecka zdołano wyłowić.

STRZELNO. (Burza i pioruny.) W ubiegłą środę szalała nad naszą okolicą straszna burza, połączona z ulewą. W miejscowości Gaj piorun uderzył w dziewczynę, zabijając ją na miejscu. Szereg łun wskazywał na pożary, wzniesione przez pioruny, między innymi w Cieniisku. Ulewa, jaka nawiedziła miasto, była tak gwałtowna, że wskutek zalania wodą ulic, ruch wozowy wstrzymany został na przeciąg dwóch godzin. W niektórych miejscach woda stała pod kolana dorosłego mężczyzny.

BUDZYŃ. (Wyjaśnienie.) W „Dzienniku Bydgoskim” nr. 202 z dnia 3. bm. podano pod nagłówkiem „Troski i kłopoty”: Ponad szosą do Dzielokłuczka leżą od dłuższego czasu beładnie porozrzucane słupy telefoniczne. Powyższe nie dotyczy słupów telefonicznych tutejszego urzędu pocztowego. Są to słupy surowe, które zakupiła pewna firma chodziska z tutejszych lasów.

POZNAN. (Siedm list wyborczych.) W czwartek upłynął termin składania list kandydackich do wyznaczonych na 4 października wyborów do Rady Miejskiej. List złożono ogółem siedm, a mianowicie: 1) Związku Zawodowych (tzw. wolnych), 2) P. P. S., 3) N. P. R., 4) Związku Lokatorów, 5) Związku Inwalidów Wojennych, 6) Komitetu Obywatelskiego i Chrześcijańskiej Demokracji, i 7) żydów. Niemcy listy nie zgłosili.

POZNAN. (Strzały na ul. św. Marcina.) Dnia 3. bm. jakiś nieznajomy mężczyzna strzelał z rewolweru, stojąc pod bramą nr. 12. na ul. św. Marcina. Jeden ze strzałów trafił w nogę przechodzącego drugą stroną ulicy stolarza, a drugi wybił szybę w oknie firmy Pawlak. Rannego przechodnia odniesiono do domu. Strzelającą mężczyznę znikł bez śladu.

Z WYWCZASÓW.

Romans Szujskiego.

I.

We dworze magdałeńskim, oprócz portretów rodziny Skolimowskich, znajduje się część portretów i pamiątek rodziny Komorowskich, którzy niegdyś się pisali „hrabiami na Liptawie i Orawie”. Jeden to z najstarszych rodów polskich. Tytuł hrabiowski nadał w r. 1469 Maciej król węgierski Piotrowi z Komorowa, dzierżawcy Spiża, panu kilku zamków. Później ród Komorowskich, spokrewniony z najwybitniejszymi rodzinami polskimi, właściciel wielkich majątków, a między nimi dóbr żywieckich, wydał cały szereg kasztelanów, starostów i t. d. Dzięki Konstancji Komorowskiej, wnuczce po matce ostatniego z Myszkowskich, margrabiów pińczowskich, margrabstwo to przeszło w dom Wielopolskich, mieszczan krakowskich niemieckiego pochodzenia. W ostatnich czasach dawnej Rzeczypospolitej, Komorowscy nieco podupadli, ale i tak jeszcze mieli między sobą prymasa (Adama), kasztelanów chełmskiego i santockiego, burgrabiego krakowskiego, generałów buławy koronnej. Ów kasztelan santocki, Jakób, był ojcem tak tragicznie ze świata zeszedł i opromienionej poezją narodową Gertrudy, żony Szczęsnego Potockiego.

Jeden z potomków tej rodziny, „waleczny i sympatyczny” (tak go nazywa Stan. Tarnowski) Wojciech Komorowski, dowódca oddziałów powstańczych w r. 1863, był żonaty z hr. Henryką Mierówną, w której, gdy była panną, kochał się po uszy Józef Szujski, 21-letni uczeń

WOLSZTYN. Piszą nam z Wolsztyna co następuje: Zeszłego tygodnia przybył do naszego miasteczka p. wojewoda z krótką wizytą, której nadano dziwne pozory sztywności. W powiecie, jak w powiecie, ale w Wolsztynie przyjęcie nie miało charakteru tej serdeczności, jaka zwykle takich dostojników się wita. Przedewszystkiem policja prezentowała broń najeżoną bagnietami... Czy to miało upiększyć uroczystość? Bo my Wolsztyniacy odnieśliśmy wręcz odmienne wrażenie, że nie żyjemy jeszcze w państwie demokratycznym, bo policji w takim małym i cichym miasteczku niepotrzebnie tyle się kręciło, jeszcze przy takim ostrem pogotowiu!

Niemieckie oświadczenie w sprawie optantów.

„Vossische Ztg.” podaje półoficjalne oświadczenie rządu niemieckiego w sprawie optantów, z którego wynika, że poseł niemiecki w Warszawie p. Rauscher 21 sierpnia osobiście pojawił się w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, celem nakłonienia Polski do pozostawienia optantów w Polsce. Min. Skrzyński wyjechał do Genewy, pozostawiając demarche p. Rauschera bez odpowiedzi.

Oświadczenie zawiera pozatem żale z powodu powoj. „wędrowni ludów” z „humanitarnych względów pożałowania godnej”.

A więc znów lament wilka w owczej skórze. Wolno było Niemcom deportować Belgów i Polaków. Setki tysięcy Polaków na skutek zniszczenia naszego kraju przez Niemców udało się na emigrację. A Polska ma tolerować w swych granicach obywateli obcego państwa, których organizuje się przez „Bund der Auslandsdeutschen” do walki z państwem, używającem gościny.

Nikt nie zapłaci nad losem Polaka w kopalniach Francji, albo folwarkach Meklemburgii.

Mass reporter pisze:

Szanowna Redakcjo! Coś mi się nie lepi z tą żeniacką. Panny bydgoskie są strasznie wybredne. Same są tylko od pachy do kolana ubrane, a odemnie żądają, abym miał na nogach skarpetki, na karku krawatkę, a w kieszeni chustkę do nosa. Jednym słowem, każda taka kandydatka, chce, abym chodził ubrany jak Ford, albo jak Kiciński, a sama, gdyby się nie bała Piarszewskiego, toby sobie tylko listek figowy przylepiła. Więc to wszystko są dla mnie mezaljansy, i ja nie wiem jak złapać jak wróbel w pełtice. To już wolę kandydować do Rady Miejskiej, bo stamtąd więcej mi się patrzy, jak od takiej bydgoskiej Ewy.

Ino z tem kandydowaniem będzie kłopot. Bo szukam wyborców, aby ich sobie skaptować, ale co kogo złapie, to słyszę zawsze: przepraszam pana, ja sam kandyduję... Pytanie teraz, kto tych kandydatów będzie wybierał, skoro niema wyborców? Nie będzie dla mnie innej rady, jak tylko wstąpić do partii pana aptekarza Rybickiego. On da głos na mnie, ja na niego — i w ten sposób każdy z nas zostanie jednogłośnie wybrany. Ino w Radzie samej do klubu pana Rybickiego bym nie należał, bo on jest przyzwyczajony do aptekarskich dawek, a ja mam łapy jak łopaty i na żaden detaliczny interes nie idę, tylko otwieram zaraz hurtownie radziecką. Jest w Warszawie „przemysł poselski”, to w Bydgoszczy może być przemysł radziecki. Proceder to nie drogi, bo szyldu, ani koncesji do niego nie potrzeba.

Ale o sobie pamiętając, nie zapomnielibym i o mieście. Pierwsze stawilibym wniosek o instalowanie elektryki na ulicach, bo przy tych gazowych zdechłakach to nawet człowiek nie

widzi, z kim ma okoliczność: stara lub młoda, blondynka czy brunetka, jedrna z przyrodzenia, lub tylko sadłem nalana. Dotąd to się kierowało po perfumach. Jechała od której kolońska woda, to przedko schodziłem na bok, aby po łbie nie dostać. Poczutem muszus, to gadałem zaraz per pani dobrodziejka, jako do leciwej niewiasty. Zalatywała fiołkiem, to już wiedziałem, że młódka. Najbardziej jednak pociąga mnie zapach ananasowy, bo ja sam jestem ananas i wtedy powstaje z tego bardzo dobra koloratura.

Niewieterki już mnie wylał z warsztatu, bo gdyśmy się ostatniej soboty wybierali do Brzozy, to do zbiornika nalalem benzyny, ale do rezerwuaru wpuściłem pięć litrów anyżówki, tak, że bez drogi było co pić, ale nie było o czem zjechać. Niewiem, co ja teraz ze sobą zrobię. Może pójdę do Bendy za amanta, albo do ról charakterystycznych. Witosa mógłbym grać tak jak jestem, a do roli Grabskiego, wsadziłbym sobie tylko węża do kieszeni, bo zresztą on ciągiem szuka kredytu i ja także!

PROGRAM

Tygodnia Lotniczego w Bydgoszczy.

Sobota 5-go września.

Sprzedaz nalepek dla dekoracji okien mieszkalnych i sklepów po 10 gr. sztuka. 17 godz. Kawiarnia Teatralna: Koncert pełnej orkiestry 62 p. p. przy lampionach, chińskich z pocztą japońską. Wstęp 50 gr. od osoby.

19 godz. Plac Wolności: Koncert muzyki 61 p. p. Stary Rynek: Koncert orkiestry kolejowej.

Niedziela 6-go września.

Zbiórka uliczna oraz zapisywanie się na członków L. O. P. P. przy stolikach. Maskarada uliczna i wzlot samolotów nad miastem.

10 godz. Plac Piastowski: Zebranie wszystkich towarzystw. Solenna Msza św. w kościele Serca Jezusowego.

11.30 Uroczyste Otwarcie I. Lotniczej Wystawy w Bydgoszczy w sali gimn. Szkoły Wydziałowej Męskiej przy ul. Konarskiego 6.

16. Wielka Zabawa Ludowa w ogrodzie Kochanowskiego (między ul. Mickiewicza, Słowackiego, Paderewskiego i 20 stycznia).

1. koncert orkiestry 61 p. p.
 2. koncert towarzystw śpiewających,
 3. ćwiczenia obozowe harcerzy,
 4. ćwiczenia gimnastyczne Sokoła,
 5. gra w piłkę koszykową, szermierka i walka na szpady Klubu Sportowego Szkoły Podchorążych,
 6. pantomina zakończona żywymi obrazami z powstania styczniowego na podstawie „Bitwy” Artura Grottgera,
 7. tańce polskie w strojach narodowych,
 8. ognie sztuczne,
 9. „dobra wróżka” (!) Kierownictwo artystyczne objął p. Stefan Morozowicz.
- Wstęp 50 gr. Młodzież ucząca się i żołnierze 20 gr.

Kto to?

Wszęchnicy Jagiellońskiej, poeta jeszcze „niedrukowany”, ale cieszący się rozgłosem między młodzieżą. Częstkę „dokumentów” tej miłości przechowuje w Magdalenie córka Henryki p. Magdalena Komorowska. Składają się one z dwu listów i kilku wierszy nigdzie niedrukowanych...

Sama ta miłość miała już swego historyka w Stanisławie Tarnowskim („Młodość Szujskiego”, Kraków 1892). „Dokumenty” są zatem jedynie uzupełnieniem i oświetleniem podanych przez niego wiadomości. Dla zrozumienia jednak tej karty „dziejów serca” jednego z przeszłych wodzów stronnictwa konserwatywnego, potrzeba podać krótką charakterystykę jego młodzieńczych poglądów, usposobienia i tej „rozterki ducha”, jakiej wówczas podlegał.

Uważał się, mówi Tarnowski, za racjonalistę, ale ten dziwny racjonalista korzył się przed Bogiem. Z kościołem natomiast był w niezgodzie. Najbliższemu sobie wówczas Władysławowi Tarnowskiemu, autorowi później wydanych czterotomowych „Poezji studenta”, zwierzał się w liście, że od dwóch lat nie spowiadał się, a kiedy ten strofował go za to, pisał do Tadeusza Wojciechowskiego: „Władysław wydał mi się karykaturą ze swoim mentorskim listem”. Postępować, demokrata „mnichów, księży i szlachciców” uważał Szujski za „tradycyjne ruiny”. Jeszcze w dwa lata później odjeżdżającemu do Włoch Bałuckiemu napisał na pożegnanie wiersz, w którym między innymi były te słowa:

Polak — nabożnie całuj pantofel papieża;
Lecz z Kordjanem nie przynos krwawej ziemi
Bo ci powie o łasce Boskiej i o czynie, by darze

Lub szwajcarskiego wyszle na ciebie rycerza,
Aby lśniącym bagnietem uczył cię dogmatu. *)

Bywał naprzemian wesoły, to smutny, serdeczny lub zgrzybliwy. Sam się oskarżał o złość, przewrotność i brak serca i duszy (Tarn.). Mówił o sobie, że jest „tygrysem”, „psem”, był gorzki, rozstrojony, wogóle miał usposobienie chorobliwe (tenże). Posiadał wielką ambicję, sam kpił z siebie, że „pozuje”, że jest „kandydatem na wielkiego człowieka”. Był zarozumiały, pod tym względem wpadał nawet w „śmieszność” (tenże).

Bałucki pisze, że koledzy otaczali go „milczącym uwielbieniem”, co mu sprawiało „zadowolenie”. Przebywając w ich gronie miewał „buntownicze porywy wyznawców młodej demokratycznej Polski”, nieraz „dusza jego rozpalala się do czerwoności”. Ale oddawna „celem jego marzeń” choć się z tem ukrywał, było „dostanie się do obozu konserwatywnego”, czyli powiedzmy jaśniej: karjera życiowa. Bałucki przytacza dwa charakterystyczne szczegóły. Młodzież postanowiła podnieść za sobą obchód „Wianków” i poczyniła ku temu stosowne kroki. Udali się razem na tę „uroczystość” Szujski, Szczepański, Turski i Bałucki. W drodze powiedziano im, że nad Wisłą stoją nieprzejrzone tłumy — policja ob-

*) Bałucki „Z moich wspomnień”, artykuł wydrukowany w redagowanym przeze mnie „Przeglądzie literackim” (1893). Nie można powiedzieć, że na tronie św. Piotra zasiadał wówczas Pius IX serdeczny przyjaciel i obrońca Polski, który rozpoczął swe rządy w Państwie Kościelnym od usunięcia gwardji szwajcarskiej, nadanie konstytucji i t. d.

sadziła oba brzegi, patrole chodzą z bagnietami. „Puściliśmy się w stronę Zwierzynieckiej, ale równocześnie spostrzegliśmy, że Szujskiego już między nami nie było”. — Drugi szczegół jeszcze charakterystyczniejszy: Kiedy młodzież akademicka wystąpiła z żądaniem wykładów w języku polskim, „Szujski od tego ruchu trzymał się w przyzwolonej odległości, nie bez pewnych zapewne walk wewnętrznych”, a kiedy później w tejsze sprawie podawano adres od całego Uniwersytetu do austriackiego ministra oświaty „Szujski jeden z pierwszych podpisał się na tym adresie, ale w kilka dni później sam wymazał swoje nazwisko”. Bałucki stara się to tłumaczyć tem, że Szujski był miękki i chwiejny w czynach, ulegał wpływow otoczenia... miał coś hamletowskiego w swojej naturze...

Ta charakterystyka Szujskiego, pochodząca od dwóch jego kolegów i przyjaciół, nie tylko przyczynia się do zrozumienia jego epizodu miłosnego z Henryką Mierówną, ale może wyjaśnić wiele szczegółów z dalszej jego kariery i działalności, choćby np. sposób, w jaki się starał o katedrę historii polskiej. W swoim czasie wiedziano, ale wątpię czy dziś wie kto o tem, że protegującemu go wstrętnemu denuncjantowi i szwarcgelberowi Antoniemu Walewskiemu, jakoteż austriackiemu ministrowi oświaty złożył przyrzeczenie lojalności i stronięcia w wykładach od nastrojów politycznych i narodowych.

Ale czas przystąpić do dziejów jego romansu z panną Henryką.

Tarnowski tak tę rzecz przedstawia: W jednym z listów z r. 1856 pisał Szujski, że „przed rokiem” zakochał się w Ja-

Precz z trędem!

Kronika ostatnich dni podaje nam szereg terrorystycznych występów komunistycznych, tak krajowych, jak i za granicznych, które najwyraźniej wskazują na skoncentrowany atak komunizmu przeciw podwalinom społecznym a przede wszystkim Polski. Dowiadujemy się o pogroźkach i wyrokach, skierowanych pod adresem Prezydenta Rzeczypospolitej i premiera, a akcja komunistów francuskich w „L'Humanité”, oficjalnym organie Sowietów we Francji, grożąca ambasadorowi i konsulom polskim, dowodzi, że zbliża się chwila śmiertelnej walki na życie i śmierć.

Podziwiać należy obojętność społeczeństwa polskiego, które po przeczytaniu w prasie doniesień ze stron różnych o groźnych objawach akcji komunistycznej, przechodzi spokojnie nad nimi do porządku dziennego, zamykając dobrowolnie oczy na niebezpieczeństwo, wiszące nad naszymi głowami.

Najbardziej ofiarna i energiczna działalność policji państwowej wystarczyć tu nie może, tem więcej, że i prawodawstwo nasze, zatrute po części jadem pseudo-humanitarnych pradów, nie ma dostatecznych podstaw do walki z tą zarzą.

Nauka lekarska powiada nam, że jeżeli jaki członek ciała dotknięty zostanie gangreną, niema innego środka na ocalenie chorego, jak operatywne usunięcie tego członka. Musimy zatem jasno i otwarcie sobie to uprzytomnić, że o ile nie pozbedziemy się gangreny, nie wyrzucimy jej po za nawias naszego życia narodowego, to bezwzględnie i nieuchronnie czeka nas ciężka choroba a może i śmierć państw. Wszelkie półśrodki w tym razie nie wystarczą.

Dopóki partia komunistyczna w Polsce uważana będzie za partię polityczną legalną, dopóki posłowie komuniści zasiadać będą w Sejmie polskim, niema środka do ocalenia naszej państwowości. Co innego bowiem jest swoboda przekonań i walka ideowa, a co innego bandycka walka przeciw podstawom porządku społecznego, wprost dążąca do zniweczenia naszego bytu narodowego i rzucenia nas w otchłań zezwierzenia i barbaryzmu, w jakich obecnie znajduje się Rosja. Wszak tysiące kilogramów hibulę komunistycznej, wykrywanych ciągle przez policję, nie zostawia nam najmniejszego złudzenia co do celów i zadań potwornej działalności komunistów.

Cóż więc czynić należy i jak się bronić przed groźbą nam niebezpieczeństwem?

Oto należy w szeregu wieców i uchwał publicznych żądać kategorycznie od rządu i Sejmu uznania zasady, aby wszelka partia polityczna, dążąca do obalenia naszej państwowości i pod-

staw bytu narodowego, uznana była, jako przeciwpństwowa i jako taka wyrzucona poza nawias życia narodowego środkami jak najbardziej radykalnymi.

Precz z trędem komunistycznym, ztruwającym zdrowe soki naszego organizmu narodowego, precz z wyrzutkami piekła!

Obudzmy się, na Boga, z apatii i śpiączki, w jakiej trwamy, spojrzmy śmiało w oczy niebezpieczeństwu i me-sko wystąpmy do otwartej z nim walki, aby nie było zapóźno. Nie ludźmy się i nie uspakajmy wywodami liczbowymi, że komunistów nie jest przecież tak wielu, lecz pamiętajmy, że masy ludowe, szczególnie w pewnych dzielnicach mają do 70 % analfabetów, że stoją na niskim poziomie umysłowym i wskutek tego łatwo — choćby chwilowo — obalamuczone być mogą i użyte, jako bezkrytyczne narzędzie zguby.

Cóżbyśmy powiedzieli o załodze okretu, która wśród rozszalałego morza w czasie burzy, zamiast mocna ręka trzymać ster i przeciwdziałać, oddaje się orgii piackiej i szalonym tańcom? Powiedzielibyśmy, że to szaleńcy, którzy zginąć muszą i na los swój zasłużyli. Pomnijmy na to, aby potępne wieki o nas tego nie powiedziały, gdyż my znajdujemy się w podobnym położeniu.

Przez naszą gnuśność i hańbiącą beczynność nie wtracamy powtórnie w grób Zmartwychwstałej Matki Ojczyzny.

Nadewszystko pamiętajmy, że „Salus Republicae — suprema lex” (Ocalenie Ojczyzny — najwyższym naszym prawem.) Z.

Z dnia.

Szczęśliwy król.

Jest król, co nie zna asystencji zbrojnej
I mieszka sobie w zwykłej kamienicy,
Jest król, co nigdy nie prowadzi wojny,
Bo niema armat, wojska ni mennicy.

Jest król, co w Sejmie przemawiać nie może,
Ani orderu dać komuś w podarku,
Jest król, co tylko wtedy jest na dworze,
Gdy na ulicę wyjdzie lub do parku.

Jest król, co minę zawsze ma szczęśliwą,
Bo rządzi wolnym od podatków krajem,
Jest król, co chodzi do Baru na piwo
I codzień jeździ na spacer tramwajem.

Jest król, co chodzi spokojnie do kina,
Bo mu korona nie obciąża głowy
I brzemie rządów do ziemi nie zgina —
Kto ten szczęśliwiec? To nasz król kurkowy!

Henryk Zbierachowski.

Ks. Jan Klein.

Mennica Bydgoska.

I.

Pierwsza mennica polska powstała 968 r. w Poznaniu. Mieszko I. dopiero jako książę chrześc. począł wybijać monety, które i potem przez blisko wiek cały noszą na sobie znak krzyża. Później Bolesław Chrobry tworzy drugą mennicę w Gnieźnie, która zbyt długo nie pracowała, bo kilkadziesiąt lat później historia o niej już nie mówi; prawie równocześnie bito monety polskie w Wrocławiu. W XIII stuleciu wpływ duchowieństwa tak wzrosł, że i jemu mianowicie Władysław Odonicz, książę kaliski, przyznał prawo własnych mennic, i tak otrzymał prawo bicia własnej monety klasztor w Lubiążu a biskup poznański bił własne monety w Krobju, później ten sam biskup za czasów Władysława Łokietka bił monety także w Słupcy; biskupowi gnieźnieńskiemu przyznano prawo mennicy własnej w Łowiczu. Wszelkie duchowne mennice wkrótce zanikły, nieraz nawet duchowieństwo nie korzystało z tych praw. Z przeniesieniem stolicy państwa do Krakowa od czasów Bolesława Śmiałego i w Krakowie utworzono mennicę, prócz niej Poznań i Gniezno nadal wydawali monety. Charakterystyczne dla I. okresu mennictwa naszego są monety zwane denarami i brakteatami, monety tylko jednostronnie zdobione. XIII. stuleciu mianowicie po wyprawach krzyżowych

wzrosł ruch handlowy, z nim powiększył się brak grubszej, lub więcej wartościowej monety, najwięcej znaczenia wyrobiły sobie w r. 1300 grosze, wyrabiane w Pradze przez robotników z Florencji sprowadzonych. Wkrótce Kazimierz W. rozkazał bicie podobnych monet w Krakowie. Prócz tego wydawano jako monety zdawkową ćwierćgroszówki czyli kwartniki mianowicie na Śląsku, a w Wielkopolsce w Poznaniu i w nowo erygowanej mennicy w Wschowie. Pierwszy dukat polski powstał za czasów Władysława Łokietka w Krakowie. W r. 1340 wydał Kazimierz W. prawo bicia monet także we Lwowie. Typy główne monet wydanych przez Kazimierza W. są denarki srebrne i kwartniki wartości pół grosza, dla handlu ze Wschodem bito także denarki miedziane. W dokumencie erekcyjnym miasta Bydgoszczy z r. 1346 czytamy między innymi: Dajemy także rzeczonemu miastu pozwolenie bicia monet, czynsz jednak czyli pożytek z samej monety pochodzący, do nas i naszych następców należeć będzie. Czy mennica w Bydgoszczy zaraz była czynną, o tem nie wiemy.

Z wszelkich mennic dawnych pozostały nareszcie tylko poznańska, krakowska, lwowska, wschowska, bydgoska, w Olkusz, a później od czasów Kazimierza Jag. toruńska, później gdańska, wileńska, a na koniec warszawska; inne później stworzone także tylko krótko pracowały. Zbyt daleko by nas prowadziło, jeszcze opisywać dzieje poszczególnych mennic, każda z nich dostarczy dostatecznie materiału na osobną monografię.

Drugi list otwarty do ucni i uczennic miasta Bydgoszczy.

Droga Młodzieży!

Wczoraj p. Stefan Rayski zwrócił się do Was z pięknym apelem, abyście należycie korzystali z Waszych młodych lat, z lat nauki i przysposobienia obywatelskiego na dobrych i pożytecznych synów Ojczyzny.

Dziś i ja zwracam się do Was z gorącą a serdeczną prośbą!

Chodzi mianowicie o pomnik dla naszego nieśmiertelnego Sienkiewicza. Jak Wam wiadomo, komitet budowy tego pomnika rozdał po magazynach i kantorach puszki na zbierkę odpowiedniego funduszu. W czerwcu komitet odebrał te puszki celem przeliczenia ich zawartości. Rezultat był nad wyraz marny. Zaledwie parę puszek było pełnych. Reszta zawierała drobne kwoty tylko, a niektóre były nawet zupełnie próżne. Wstyd przyznawać się do tego ale tak było.

Zaciekawiony, co może być powodem tej dziwnej obojętności naszego społeczeństwa wobec pisarza, którego zazdroścza nam wszystkie narody, począłem badać i dopytywać się, dlaczego tak nam trudno zebrać trochę grosza na uczczenie największego gieniusza Polski. Odpowiadano mi rozmaicie: że ludzie niedowierzaają, aby w drodze groszowych składek dać się zebrać dostateczny fundusz — że obecne pokolenie niedoczekają się chyba powstania pomnika — a najbardziej i najgłodniej narzekano na ciężkie czasy, w których bodaj i z groszem liczyć się należy. Ale przystem wszystkim moi informatorzy dawali jedno: gdyby nie młodzież szkolna, która chętnie i z zapałem grosz swój składała, to zbierka ta prawdopodobnie ani kosztu puszek by niepokryła!

A więc te parę tysięcy, jakie się w puszkach znalazły, to głównie Wasze dzieło. Wasza ofiarność dla prochów wielkiego autora Trylogii!

Ja rozumiem Wasz zapał, Wasz kult dla tego najgłówniejszego z pisarzy. Atque ego juvenis fui! I ja spędzałem nieprzespane noce, wczytując się chłwie w dzieje sienkiewiczowskich bohaterów, smuciłem się śmiercią pana Longinusa i Danusi, cieszyłem się przewagami małego rycerza, i rozpałało mnie zwycięstwo Krzyża nad pogańskim Rzymem, a Sienkiewicz, który wykuł i wyrzeźbił te wspaniałe postacie, urastał w mych oczach na olbrzyma, tak wielkiego duchem i twórczością, że myślałem o nim i spoglądałem ku niemu jak na niebosiężnego tytana...

Wierzę, że i Wy ta sama czcía i uwielbieniem otaczacie pamięć Sienkiewicza. I dlatego do Was się zwracam z apelem: zajmijcie się agitacją składową

na wystawienie mu pomnika w Bydgoszczy! Nie pozwólcie rodzicom Waszym przejść koło puszek bez ofiarowania grosza na tak piękny cel! Nawet obcym przypominajcie, co sa winni pamięci tego wielkiego pisarza! Niech w Bydgoszczy stanie jego pomnik zbudowany Waszym zapałem i Waszą wdzięcznością za te boskie chwile uniesienia i zachwytu, jakie zawdzięczacie lekturze dzieł Sienkiewicza! Niech się spełnia słowa poety:

... gdy starych zwatpienie zmocze,
że sprawa to jest stracona,
Ty rozgrzesz ich, wielki Boże,
bo młodzież cudu dokona!

Na wiosnę przyszłego roku komitet pragnie przystąpić do odsłonięcia pomnika, nad którego wykonaniem profesor Laszczka już pracuje. I da się to skutecznie przy Waszej pomocy. Ministerstwo spraw wojskowych ofiarowało na ten cel spiżowe armaty. Niechże Wasz gorący zapał ten spiż na pomnik przetopi!

Bydgoszcz, 4 września 1925 r.

St. Brandowski.

Fatalizm życia.

— Czemu pan całe lato nosi kapelusz przywiązany do brzucha?

— Uważa pan... spodnie są mi w pasie za ciasne, muszę je nosić rozpięte i ukrywam ten mankament pod kapeluszem.

Temat dzisiejszy, to dzieje mennicy bydgoskiej.

Jak już wspominałem, początek mennicy bydgoskiej dał Kazimierz W. r. 1346, prawdopodobnie miasto naówczas nie korzystało z przywileju. Zresztą ciągle wojny krzyżackie nie pozwoliły nawet o tem pomyśleć. Pierwsze ślady mennicy w Bydgoszczy spotykamy za czasów panowania Zygmunta III. Stanisław Cikowski, podkomorzy krakowski, urządza na mocy przywileju królewskiego w mieście naszym mennicę. Cikowski, zasłużony w dziejach naszych pan, należał się do rady wojennej 1590 r., posłował do Szwecji 1596 r. i do Anglii 1604, objął później administrację cel koronnych i jako taki napisał dzieło: „W sprawach celnych odpis.....”, z strony fortełowi kupieckich rozkłałowych J. K. M.“, książka omawia rozmaite praktyki oszukańcze kupiectwa mianowicie co do handlu pogranicznego do Niemiec. Dla zasług swych Cikowski odebrał prawo utworzenia mennicy w Bydgoszczy, z której wszelkie dochody do niego się należały. Nie podlegał jak inne mennice t. zw. superintendentom lecz bezpośrednio tylko podskarbiemu koronnemu. Dlatego nowy właściciel znaczący monety bydgoskiej herbem swoim „Radwan” i pierwszymi literami imienia i nazwiska S. C. Pierwszy mincmajster, z którym Cikowski zawarł umowę, był Walenty Jahns z Goslaru, mincmajster pracujący już w Poznaniu i Wschowie. 29 listopada 1594 r. złożył Jahns przysięgę także dla Bydgoszczy. Wkrótce wystawił Jahns murowane zabudowania mennicy według wszelkich naówczas wy-

magów. Specjalnie polubił Bydgoszcz, sam się tu dotąd sprowadził by dozorował lepiej bicia monet. Monety jego prócz wymienionych znaków Cikowskiego mają litery V. J. pomiędzy skrzyżowanymi hakami górniczymi. Niedługo Jahns kierował mennicą bydgoską, bo już w lipcu po skończonych kontraktach z podskarbiem koronnym co do Poznania i Wschowy, Cikowski także zrywa z nim kontrakt. Jahns bowiem żył zbyt nad stan i groziła mu ruina majątku, później nawet dla długów uchodzić musiał do Niemiec. Po nim pracuje w Bydgoszczy Andrzej Laffert także z Goslaru, znakiem jego są litery J. D.. Podczas urzędowania już przyszły mincmajster Hermann Rüdiger ma z ręki Cikowskiego pewien nadzór nad mennicą tutejszą, później od marca 1596 sam dzierżawi mennicę. Rüdiger więcej był kupcem i mało zajmował się technicznymi sprawami; pochodził z Hersfelde w Hessen, według innych z Hirschfeld na Śląsku, z rodu szlacheckiego umieścił na monetach swoich herb „Różę”. Mieszkanie stałe miał w Poznaniu, ale i w Bydgoszczy kupił dom od obywatela Ossowskiego. Niestety długo trwało, nim cenę domu zapłacił, proces trwał dwa lata. Król Zygmunt III dobrze mu życzył, polecał mu nawet nieraz poufne poselstwa. Dumny z swego stanowiska chwycił często do korda, gdy mu ktoś odważył się sprzeciwić, podczas sporu z dzierżawcą mennicy wschowskiej tegoż dzierżawcę ciężko poturbował za nieporządek w mennicy. Na początku 17 stulecia tytułuje się Rüdiger

Warunki uzyskania paszportów ulgowych pozostały bez zmiany.

Wczoraj nadeszła wiadomość, że warunki uzyskania paszportów ulgowych pozostały niezmiennione. A więc paszporty handlowo-przemysłowe kosztują 25 złotych, kuracyjne, naukowe, rodzinne etc. 20 złotych, jednak o ile prezydent województwa na podstawie przedłożonych świadectw uchwalił wydanie paszportu.

Równocześnie ministerstwo spraw wewnętrznych nadesłało zawiadomienie że z dniem 1 września zostają wstrzymane paszporty ulgowe dla pielgrzymów do Rzymu.

Kto to?

Rola Ligi Obrony Powietrznej Państwa w rozwoju lotnictwa.

Obserwując pracę nad rozwojem naszego lotnictwa widzimy, że działają na tem polu cywilne i wojskowe organa rządu, które odpowiednio do swych kompetencji jedne objęły zagadnienia lotnictwa wojskowego, jako broni na usługach armii, drugie zaś lotnictwa cywilnego, jako środka komunikacyjnego. Zakres działania tych organów rządu jest ściśle określony ze względu na charakterystyczne cechy tych dwóch gałęzi lotnictwa. Rola Ligi Obrony Powietrznej Państwa objąć więc musi te części pracy, która nie jest objęta programem rządowym, lub nie jest przez niego dostatecznie uwzględniona. Pamiętajmy, że lotnictwo jest kompleksem bardzo złożonym, do którego należą: 1) samoloty i ich wytwórczość, 2) personel fachowy pilotów, mechaników i techników, 3) lotniska z ich urządzeniem. Każdy z wymienionych 3-ech czynników ma pierwszorzędne znaczenie, wszystkie trzy muszą być równomiernie rozwijane, gdyż samoloty bez personelu, personel bez samolotów, wreszcie jedno i drugie bez przyznania się rzeczami nie do pomyslenia. Tutaj też występuje jedno z najważniejszych zadań L. O. P. P., tj. stworzenie przedewszystkiem i utrzymanie bijącego źródła samolotów, popchnięcie przemysłu do takiej szerokiej produkcji, aby zawsze pozostawał w gotowości mobilizacyjnej. Sprawę tę L. O. P. P. rozwiązywać będzie na zdrowych podstawach, mianowicie przez stworzenie dla przemysłu lotniczego zapotrzebowania w kraju, przez dostarczenie mu rynków zbytu. To też jak największą działalnością w tym kierunku będzie stworzenie warunków, umożliwiających dostarczenie jak najszerzszemu ogółowi, najtańszego, najekonomiczniejszego i pewnego samolotu. Związane to jest ściśle z rozwojem naszego przemysłu i uniezależnieniem go przez przyspieszenie produkcji silnikowej. Jednakowoż pełne usamodzielnienie przemysłu naszego zostanie osiągnięte wówczas tylko, gdy będziemy mieli wystarczający personel techniczny inżynierów i mechaników, oraz warunki dla ich samodzielnej pracy. Dalszym zadaniem L. O. P. P. w tym kierunku jest praca nad szerzeniem wydawnictw, pomocy naukowych, popieraniem i ogłaszaniem kursów technicznych, oraz rozwijanie akcji w celu wprowadzenia wykładów z dziedziny lotnictwa tak do odnośnych szkół średnich, jak i wyższych.

Tej samej wagi jest sprawa drugiego czynnika, tj. pilotów i mechaników. Zważywszy, że poza wojskiem niema w kraju ani jednych, ani drugich, że nieliczni piloci zdemobilizowani traca

swoje zdolności do pilotowania z powodu braku zajęcia lotniczego, w końcu, że wyszkolenie pilota oparte o handlowe podstawy będzie znacznie tańsze niż wyszkolenie pilota wojskowego, wynoszące obecnie około 10 000 zł., zadaniem L. O. P. P. jest powściągnięcie do życia szkół lotniczych przy istniejących i powstających wytwórniach, aby ich funkcjonowanie techniczne najtańszym kosztem było zapewnione. Sprawa mechaniczna musi być rozwiązana w sposób analogiczny. Zagadnienie to jednak całkowicie tem się nie rozwiązuje. Personel lotniczy cywilny musi znaleźć dla siebie zastosowanie, inaczej nakład byłby w dużym stopniu zmarnowany. Część tych pilotów pozostanie w wojsku, część nieznaczna znajdzie pracę w przedsiębiorstwach komunikacyjnych, większość jednak zanim się rozwinię lotnictwo prywatne, straci swe nabyte zdolności. Aby tego uniknąć, musi L. O. P. P. w ramach swego budżetu tworzyć ćwiczebne lotnicze drużyny z własnych aparatów, pilotów, z własną obsługą lotniczą, we własnych hangarach. Drużyny te wykonywać będą różne zadania, przedewszystkiem zaś propagandy i popularyzacji, które w szeregu imprez pokazowych rozbudza ukołchanie lotnictwa, oraz dać mogą poważne fundusze.

Zrealizowanie tych zadań na najbliższą przyszłość nie zwalnia jednakże L. O. P. P. w niczem od prowadzenia w dalszym ciągu propagandy, od wzmacniania i rozszerzania organizacji. Propaganda nie może być zaniechana. Praca L. O. P. P. w tym kierunku będzie ukończona, gdy nie będzie w kraju ani jednego obywatela, któryby do organizacji nie należał.

Myśli wybitnych ludzi.

Minister Spraw Wojskowych.

Armia zawodowa, pracująca w panice moralnej, wśród społeczeństwa zmęczonego wojną i kłopotami codziennego życia, toczącego niewiarę we własną przyszłość, nie mogłaby spełnić swego wielkiego zadania — polegającego na społecznej obronie Ojczyzny. Stąd płynie piękny i ważny cel pracy Ligi O. P. P.

Sikerski, gen. dyw.

Gen. Inspektor Artylerji.

Im więcej będzie samolotów, i dobrych pilotów w czasie pokoju, tem łatwiej lotnictwo polskie sprosta trudnym wymaganiom wojny.

A zatem całe społeczeństwo winno poprzeć Ligę Obrony Powietrznej Państwa, wpisując się na członków, i korzystając z komunikacji powietrznej, pamiętając o tem, że dzisiaj wolności narodowi potrzebna ziemia, morze i powietrze.

Józef Haller.

Żądania urzędników.

W dniach 29 i 30 sierpnia b. r. obradował w Krakowie zjazd delegatów urzędników ze średnim wykształceniem. Z uchwał, jakie zapadły na zjeździe, należy podnieść rezolucję, domagającą się bezwarunkowego zniesienia przy wszystkich władzach i urzędach wszelkiego rodzaju remuneracji i wprowadzenie w to miejsce wynagrodzenia za godziny nadobowiązkowe, przyczem zarządzenie w urzędowaniu w takich wypadkach winne nastąpić na zasadzie osobnego rozporządzenia.

Inna z rezolucji domaga się natychmiastowego przeprowadzenia ustawicznie przez rząd odraczanej stabilizacji w szczególności bezzwłocznego ustalenia wszystkich tych, którzy mają wszelkie przez ustawę wymagane warunki.

W końcu uchwalono protest przeciw dotychczasowemu systemowi kwalifikowania urzędników w niektórych władzach i urzędach, zwłaszcza przeciw mechanicznemu i szablonowemu kwalifikowaniu pracowników według stopni służbowych.

Zwrot opłat szkolnych za dzieci urzędników.

Wszystkie ministerstwa otrzymały rządowy okólnik w sprawie zwrotu opłat szkolnych za dzieci urzędników. Opłaty za wpisy zwrócone będą w wysokości 72% miesięcznie, ale tylko za naukę w szkołach prywatnych, posiadających pełne prawo rządowych zakładów naukowych. W bieżącym półroczu do podań o zwrot opłat szkolnych nie trzeba załączać zaświadczeń o braku wolnych miejsc w szkołach rządowych.

Żołnierze nie będą skrobałi kartofli.

Centralne władze wojskowe zezwoliły dowódcom poszczególnych formacji na wynajmowanie kobiet do obierania ziemniaków do kuchni wojskowej za opłatą z funduszy uzyskanych ze sprzedaży obciążonych ziemniaczanych. Idzie tu o odciążenie żołnierzy od zajęć gospodarczych, aby nie tracili czasu, przeznaczonego na wyszkolenie.

Wypożyczalnia Książek

Gdańska 52 w podw. 1 ptr. pr.

20236 Ołbrzymi wybór pierwszorzędnych najnowszych dzieł tylko dla dorosłych, dla wszystkich oraz dla młodzieży.

Na żądanie katalogi do domu. Wypożyczalnia czynna codziennie od godziny 4 do 6 po południu

generalnym prefektem mennic Wielkopolski, poczem wiadomości o nim zupełnie znikają. Podczas jego panowania w latach 1600 i 1601 najmiejstem był Ernest Knorr, przed nim 1596—1600 zwykli probierze dozoruja bicia monet. Monety z tego okresu są szelagi, grosze, trojaki i szóstaki. Po roku 1598 monety bydgoskie noszą według ustawy znak B.

1601 r. Sejm uchwalał zniesienie wszelkich mennic z wyjątkiem krakowskiej, lecz niedługo okazała się potrzeba bicia większej ilości monet, a zresztą trudno było królowi zrezygnować z dochodów z mennic. Oddaje więc r. 1608 Rüdigerowi na nowo zarząd i dzierżawę mennicy bydgoskiej, Cikowski odtąd przestał być panem mennicy. Rüdiger wybijał teraz grosze bardzo niskiej próby, trwało to aż do r. 1613. (Miejsce Rüdigerza zajął teraz Eryk Huxer, po nim Konrad Bremer r. 1615. Od r. 1617 objął zarząd mennicy Jakob Jakobsohn). Szelagi bite teraz w Bydgoszczy stały się tak liche, że w Prusach i Gdańsku nie wolno było nimi płacić. Król potrzebował koniecznie pieniędzy, wojny z Rosją, Szwecją, Mołdawją mocno nadwyrężyły kasy państwowe, niesumienni młocnicy radzili mu znieść próbę srebrną i złotą, niestety król się na to zgodził. Systematycznie Szwedzi w Rydze, Elblągu i Rewlu podrabiali polską monetę jak orty, półtoraki i szelagi, z Holandji wpływały do Polski lekkie Löwentaler i guldeny Zulandzkie, a dobra moneta wychodziła zagranicę. Jedyny środek, by zapobiedz ogólnemu zamieszaniu, byłoby ściągnać wszelką drobną monetę i bicia równo dobrych

monet. Niestety król ani Sejm nie mieli do tego odwagi. Gorzej jeszcze się działo, gdy po Rüdigerze i następcach jego Eryku Huxer i Konradzie Bremerze objął mennicę bydgoską Jakob Jakobsohn z Emden.

Podobnie jak Rüdiger zajmował się więcej kupiecką stroną bicia monet. A był dobrym, zręcznym dorobkiewiczem pełen ducha przedsiębiorczego i bezwzględny, uniżony wobec zwierzchników, a ostrożny w wyborze zaufanych i poddanych. Wyrabiając jak najwięcej monet umiał sobie ująć króla, podówczas i magistraty miast mennicznych; starczyło, że wyrabiał coraz więcej monet, a Jakobsohn zawsze jeszcze miał dosyć, by zakupić nareszcie majątki: Gegenhof, Osiek, Meselantz i złożyć 2 miliony guldenów. Z bicia tylko półtoraków zarobił Jakobsohn około 2 miliony złotych p. na czysto. Półtoraków bydgoskich zwanych według nazwy niemieckiej miasta Bromberg „Brunner“ nikt zagranicą nie przyjmował. Mimo tych oszustw Jakobsohn prędko awansował, do r. 1622 nosi skromny tytuł „zarządcy officyny monetarnej w Bydgoszczy“, poczem dopisuje „nobilis“, a dalej tytuły mnożą się bez końca; król zowie go „servitor noster et monetarium administrator“, „Nobilis J. J. monetarium nostrarum per regnum Poloniae et magni ducatus Lithuaniae provisor et administrator“, a na koniec „Generalis monetarium regni et magni ducatus Lithuaniae provisor“.

(Dokończenie nastąpi)

„Pieśń bojowa“ żołnierzy 59 pułku Wielkopolskiej Piechoty,

SYNÓW KUJAWSKIEJ ZIEMI

Słowa Zygmunta Krudowskiego
Muzyka Zygmunta Urbanińskiego.

Kujawy! Kujawy!
Ziemio ma rodzima!
Piękniejszej nad siebie
nigdzie w świecie niema.
Tyś mię urodziła —
Ty mię też pochowasz;
Bić się będę za Cię —
kiedy mię powołasz!

Inowrocław, Chmielnik,
Złotniki i Gniewkowo,
Biliśmy Prusaków
siarczyście a zdrowo!...
Bo kto raz skosztował
walki na bagnety,
Temu już nie zbraknie
do boju podniety.

Że bić się umiemy —
dowodyśmy dali;
Kiedyśmy pod Łomżą
bołszewików sprali.
A gdy kto zapali
nowej wojny lonty...
Pierwszy w ogień pójdzie —
Piędziesiąt dziewiąty!...

Odśpiewano po raz pierwszy z okazji święta pułkowego 59 pp. w Inowrocławiu, dnia 6 września 1925 roku.

Z ruchu wydawniczego.

„Kalendarz informator“ Polskiego Czerwonego Krzyża, który będzie wydany na całą Rzeczpospolitą Polską w 30.000 egzemplarzach i zawierać będzie 400 stron druku wszyscy powinni posiadać.

„Kalendarz informator“ Polskiego Czerwonego Krzyża zawierać będzie: 1) Całą sieć organizacyjną Polskiego Czerwonego Krzyża Rzeczypospolitej Polskiej. 2) Adresy wszystkich głównych urzędów, jak władz naczelnych i ministerstw. 3) Wszystkie wiadomości handlowe i przemysłowe. 4) Podział na województwa i starostwa. 5) Ustawodawstwo: ważniejsze ustawy o ochronie lokatorów; najnowsze prawo wekslowe; rozporządzenie waloryzacyjne. 6) Wykaz dni świątecznych, według najnowszych ustaw. 7) Taryfa pocztowo-telegraficzna. 8) Kalendarz historyczny. 9) Geografia ziem polskich. 10) Uzdrowiska. 11) Miary, wagi i monety. 12) Słownik ratowniczy. 13) Tablica mnożenia. 14) Jak ustrzedz się od chorób zakaźnych. 15) Fizjologia człowieka w cyfrach. 16) Instytucje kredytowe i rolnicze w Polsce. 17) Szczegółowy wykaz wszystkich banków na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. 18) Różne nowelki ilustrowane treści poważnej i wesołej. 19) Humor. 20) Reklamy. 21) Kalendarz właściwy.

Wobec powyższego, Polski Czerwony Krzyż przystępując do wydania „Kalendarza informatora“ łączy cel społeczny z celem praktycznym, zwracamy się więc do całego społeczeństwa z usilną prośbą o poparcie naszej akcji, przez nadsyłanie zamówień na ogłoszenia w „Kalendarze informatorze“ i zamówień na sam kalendarz.

„Kalendarz informator“ wyjdzie z dniem 1-go listopada 1925 roku.

Zarząd Polskiego Czerwonego Krzyża
Okręgu Wielkopolskiego.

ODEZWA.

Z powodu święta jubileuszowego Bolesława Chrobrego w Gnieźnie.

W myśl uchwały Walnego Zebrania Konferencji Prezesów z miesiąca kwietnia br. Zarząd Konferencji Prezesów zwraca się do wszystkich zrzeszonych towarzystw z wezwaniem, aby prezesi poszczególnych towarzystw w ciągu poniedziałku, wtorku i środy, tj. 7. 8. i 9. bm. zgłosili ilość członków, chcących wyjechać do Gniezna w dniu 13. września (niedziela) br., celem wzięcia udziału we wspomnianej wszechpolskiej uroczystości, a prócz tego, celem zwiedzenia wystawy Gnieźnieńskiej. **Zgłoszenia należy składać w redakcji „Hallerzyka” ul. Jagiellońska 10, II. p. w podwórzu na lewo od godziny 3. do 7. popoł.**

Zgłoszenia przyjmują pp. Pałaszewski i Zwierzchowski. Koniecznym jest, aby towarzystwa wysłały delegację ze sztandarami i o ile możliwe (sokół i kolejarze) z orkiestrą.

Zarząd Konferencji poczynił starania w Dyrekcji kolejowej o możliwe największe zniżki, ewentualnie specjalny pociąg. Wobec tego zakończenie zgłoszeń musi nastąpić w środę, o godzinie 7. popoł.

Zarząd Konferencji Prezesów:

Dr. J. Szymański, przewodniczący. **St. Pałaszewski,** zast. sekr.

Wrzesień — jesień.

Wrzesień — jesień, mówiono dawniej. W istocie, spieszyła ona żywymi krokami, ale wieśniaków nie tyle straszły nadchodzące chłody, ile cieszyły zebrane plony. Stąd przysłowia:

Gdy nadejdzie wrzesień,
Wieśniak ma pełną stodołę i kieszeń.

Upragnioną zawsze była i jest pogoda na posiewy i reszty zbiorów, przeto mówiono:

Wielka dla zboża i siejby wygoda,
Gdy w święty Idzi przyświeca pogoda.

Dzień 8. września, w którym kościół katolicki obchodzi uroczystość Narodzenia N. M. Panny, należał także do proroczych. Mamy z roku 1681 przysłowie, które powiada, że jaki dzień Narodzin, takich potem dni czterdzieści.

Około 29. września na św. Michała, źle było, kto jeszcze miał kopy w polu, bo to najpóźniejsza data zakończenia zbiorów — powiadano więc:

Święty Michał,
Kopy pospychał.

Ze starego kalendarza wyjmujemy następujące uwagi, co do zatrudnień tego miesiąca i innych:

W dni września Idzi sięje oziminę. Benedykt w marcu owies i jarzynę. Urban zaś w maju konopie na roli, Dominik w sierpniu rzepy patrzeć woli. Cioch Grzegorz w marcu zawczasu zasiewa, Jakób na schyłku lipca żyto miewa. Ambroży w grudniu uprawia ugory, Jadwiga rzepę tka w okropne wory. Aleksy w ręku krogulca łagodzi, Z nim zaś Bartłomiej na przepiórki chodzi.

W lasach liście w tym miesiącu się złocily, i różne przybierały barwy jesiennie, a niektóre opadać zaczynały, szczególnie jesiony. W tym roku wrzesień ma istotnie wszystkie cechy jesieni.

Feljeton tygodniowy.

Idźmy z postępem czasu! — Kuczki i trabki. — Kiedyż my doczekamy się Kuczek? — Kwestja bezrobocia. — Egipt, a my wobec plag. — Złoty cielec. — Niebezpieczeństwo gazowe. — Oskarżam.

Uważam sobie za święty obowiązek skierować działalność „Dziennika Bydgoskiego” na pewien bardzo ważny dział informacyjny, a to w tym celu, byśmy byli bez zarzutu wobec krzykaczy, głoszących, żeśmy pismem nietolerancyjnym wobec obywateli innej wiary. Wszystkie naraz nie da się zrobić, dlatego „Kościół narodowy” musi zaccakać na swoją porcję pieprzu; ważniejszy „kościół” moźeszowy i chyba już najwyższy czas umieszczać w kronice świąteczne momenty starozakonne.

Purim. Pascha z tradycyjną macą. Trabki mijają niepostrzeżenie, a my, go je, nie o tem nie słyszemy; a przecież dzięki rządowemu poparciu i delikatności szabesgojów mamy w takiej dostateczności synów Abrahama, że jedno przedsiębiorstwo gazeciarskie (ul. Gdańska 162) idąc z postępem czasu wystawia dla reklamy nie więcej, jak jedno pismo polskie, cztery niemieckie i aż dwa żydowskie „Moment” i „Liberalische Blätter”. (sic!)

Wynika z tego jasno, że i my musimy iść z postępem czasu, że na żywym bruku bydgoskim mnoży się wybrane plemię, a dalsza konsekwencja z tego ta, iż nastal najwyższy czas, kiedy należy uwzględnić interesy — nazwijmy to życiem kulturalno-społecznem —

Sprawozdanie z działalności Komitetu rozbudowy miasta.

Posiedzenie odbyte 25. sierpnia r. b. zajął przewodniczący Komitetu p. Prezydent miasta Dr. Sliwiński, w obecności 10 członków Komitetu oraz delegata Województwa.

Pan Prezydent przedstawił sformułowany przez siebie statut dla tutejszego komitetu, który służyć ma wobec już istniejącego regulaminu, wydanego przez Ministerstwo, dla celów wewnętrznych. Następnie p. radca budowlany Raczkowski przedłożył do wyboru 5 projektów, na budowę domów małowielkościowych przy ul. Babia Wieś, przyczem dał potrzebne wyjaśnienia. Komitet, po dokonaniu na propozycję projektodawcy, kilka drobnych zmian, zaakceptował budowę dwóch gmachów zwartych wedle projektu nr. 1. mieszczących w sobie po 35 mieszkań jednoizbowych, dwuizbowych i dwuizbowych z komórkami, razem 70 mieszkań. Komitet przedewszystkiem wybrał projekt najekonomiczniejszy, jednakże nie pozbyty koniecznych potrzeb higienicznych.

Następnie zastanowił się Komitet nad proponowaną pożyczką Krajowej Bezpieczalni i po udzieleniu przez p. Prezydenta wyczerpujących objaśnień, postanowił sprawę przyjęcia pożyczki, wobec żądanych bardzo trudnych warunków odroczyć. Mianowicie, wysokość osiągniętego komornego ustanowionego krepującymi wa-

rynkami nie pokrywałyby procentów od zaciągniętej pożyczki.

Po dyskusji nad wyborem placu pod budowę szkoły przemysłowo-dokształcającej, popatrzył Komitet, wobec braku zgłoszeń o pożyczkę ze strony kooperatyw, wnioski osób prywatnych.

Wpłynęło 14 wniosków prywatnych, a mianowicie:

9 wniosków na dokończenie, wzgl. na przebudowę lub budowę domów mieszkalnych, 2 wnioski na dokończenie budowy fabryk, 1 wniosek na dokończenie kościoła i internatu, 2 wnioski na budowę sal, sklepu itp.

Z powyższych wniosków, które wymagają jeszcze uzupełnienia załączników, uchwalił Komitet udzielić swego poparcia w 4 wypadkach, jako odpowiadającym warunkom. Resztę zaś polecił zbadać na miejscu.

Ze względu na istniejące przepisy, dające dokładne dane w jakich wypadkach można spodziewać się pożyczki, wzgl. poparcia ze strony Komitetu Rozbudowy Miasta, p. Prezydent polecił unieścić regulamin ten w Oredowniku Urzędowym do wiadomości ogółu, by zaoszczędzić kosztów i czasu wnioskodawcom.

Biurowo Komitetu czynne od 8 — 3. przy ul. Jana Kazimierza nr. 3. I. piętro, daje odpowiednio objaśnienia.

U golibrody.

— Pan redaktor czytał... banki sze chwieja! Ja miszle, że jak przydzie mocnego wiatru, to ten cały interes sze wivróci. Paszport do zagranicy kosztuje 500 i 1 500 złotych. Naco to? Lepi odrazu cały granicy zamknąć z kolczastym drutem. Do czego nam Europy? Ona także woli nie paczeć na taki nasz gospodarki. Cztery łódki a szedem admirały! Pare tyszczy koncesji szynkowe bedzi skasowane. Naturalnie najwięcy pójdzie żydowski koncesji. To sze nazywa zgody! Taki zgody to i pies z kotem potrafi zrobić. Albo wódki pijai tylko z krajowego wyrób... A jak mi sze akurat chce benedyktyński, szartrezy albo holenderskiego likieru? I czemu ja mam palić koniecznie drapiącego w gardle prezydentu, jeżeli ja wole gdański papierosy! Pan redaktor wi, że nawet węgierskie salami i seru szwajcarskiego został w import zakazany! Co mi sze zostaje do jeść? Bydgoski bryndzy i parówki! Mówia, że Polska jest wolnoszczowy naród. Niech to szlak trafi. Takiego obroży nie zniósł by żaden Hotentot ani Zulu. Co pan mówi, że mamy zato dużo polityczny wolnoszcz? Dziękuję. Zaczekaj pan na wybory miejski, to pan zobaczy. Jak pan jest endeck, to pana bedzi powiesić enper, a jak pan jest z piastowy obóz, to panu ha rozbije chadecja. Tak wyglada nasze wolnoszcz. Jakim być... apolityczny? Co to jest... w żadnego obozu nie być? Tego u nas nie wolno, to jest eleuterii polityczny, to jest gorsze od bezwyznaniowoszczy. Charakteru politycznego musi pan mieć. Jak... wystarczy być uczciwym człowiekiem? Pan sze mili. Jako człowiek uczciwy to pan może u nas zdechnić z głodu albo wykrećić sobie z kryminału. Ale do stanowiska i do tłusty kawałek chleba to pan musi być albo Piast albo endeck albo inny cholery!

Typy bydgoskie.

Na marginesie.

— **Apel poety do złodzieja.** Naszemu sympatycznemu pocię drowi Zbierzchowskiemu, złodzieje okradli kurnik. Z tej okazji okradziony poeta przysłał nam taki tren żalony:

Złodziej się zakradł do mojej komórki
Nocą, gdy w domu ścichło życie głośne
I skradł mi hultaj cztery tłuste kurki
I trzy kogutki czupurne i spróśne.
Panie złodzieju! mój rym tu nie sarka
Wierzę, że życie nie szło ci po kwiatach,
Lecz gdy jeść będziesz smaczną kurę z garka,
Pomyśl o wszystkich głodnych literatach!

„Zmierzek” kalamarza w Ameryce.

W Ameryce znika powoli ale gruntownie prastare naczynie: kałamarz. Niema tam bowiem dziś już prawie człowieka, któryby nie posiadał „wiecznego pióra”. Jeden z dziennikarzy nowojorskich, chcąc się przekonać, czy istnieje jeszcze wogóle zapotrzebowanie na kałamarze odwiedził kilkanaście sklepów z materiałami piśmiennymi i zażądał tego naczynia. Wypatrzone się na niego jak na raroga, a po długich poszukiwaniach wydobyto gdzieś z zakamarków parę egzemplarzy o wyglądzie wprost oplakany. Mam wrażenie, pisze ten dziennikarz, iż byłem „ostatnim Mohikaninem”, który w Nowym Yorku kupował kałamarze.

mniejszości narodowej, która, nie przestając być mniejszością narodową, przetrwała się jawnie w większości miejska.

Te to okoliczności składają mi do przypomnienia światu bydgoskiemu, że jesteśmy w okresie przesławnego święta Kuczek, obchodzonego na pamiątkę bytowania uciekinierów egipskich na pustyni.

My przy kuczkać nie świętujemy, a nawet robimy naopak: najprzód kuczki, a potem trabki wedle praw przyrody ludzkiej; żydzi — odwrotnie — według kalendarza najsamprzód traba, a potem kuczka, czyli obchodzą Kuczki.

Wspaniałe to święto ma i dla katolików swój urok, bo kiedy rozlegnie się w kuczki rajwach żydostwa, co w ich mniemaniu jest modlitwą, wówczas małe katoliki z ogromną uciechą rzucają w tę stronę kamieniami i kasztanami. Wielka nastaje radość dla pauprow, gdy pobożny żydowin ugodzony celnym pociskiem wybiegnie z kuczki z zakrwawionym nosem.

Barbarzyńska to zabawa i niegodziwa, wszelako ma swój urok i żalować należy, że Bydgoszczanie nie widzieli, jak żydki świętują w kuczkać. Smuć się jednak nie potrzeba, bo to za lata rok nastąpi.

Inna ważniejsza korzyść z posiadania należycie pełnej liczby ludu izraelskiego jest też ta, że w niektóre święta nie wolno żydom zgola nic robić. Wówczas bezrobotni katolicy znajdą doskonały zarobek, a zwierzchność miejska błogosławić będzie starozakonnych za to, że odciąża budżet od zbytłych wydatków.

Samo przypomnienie święta Kuczek

zwraca uwagę na historyczny fakt wyjścia ludu moźeszowego z Egiptu, a zarazem na podobne zjawisko w dobie obecnej. Albowiem Polska to również zapaskudzony przez żydów Egipt, a Palestyna znowu otwarta dla nich, tak, że mogą powtórnie odbyć drogę do ziemi obiecanej. Łącznie z tem i analogicznie do znanych czasów egipskich nekaja nas, europejskich Egipcjan różne plagi. Będzie ich ponad dziesięć, coby wskazywało na to, że jest w całej pełni „Fazę” t. i. wyście do ziemi obiecanej.

Każda nowa plaga — wszystko jedno, czy to nieurodzaj, czy dziwaczna moda, czy wreszcie nowa plaga podatkowa — można uważać za wskazówkę, że ktoś przeszkadza żydom opuścić Polskę. Wielu w tym razie zwała winę na skłopotanego premiera, lecz niewiadomo, co w tem prawdy. Obiecanki ze strony rządu mogły oczywiście zawrócić głowę żydkom i odwieść ich od zamiaru wywedrowania, ale przymusu na sposób faraonowy nie widać.

Sadziłbym raczej, że jeszcze za mało nazbierali żydzi w Polsce złota, by sobie mogli ulać nowego cielca. Jeśli to ma być przeskoda, to nie tak trudno ją usunąć. Wprawdzie w skarbie rządowym nie przelewa się, lecz skoro starczy na rabunek grosza publicznego przez opryszków żyjących w pobliżu ministerstw i ambasad, to i dla pobożnego Izraela się znajdzie.

Znajdzie się i inne źródło zaopatrzenia żydów na drogę. Niech tylko sejm uchwali, by nie pilnować tak bardzo skrupulatnie skarbów kościelnych, to wnet z Gnieźnieńskiej katedry potrafią się oni zaopatrzyć w zasoby potrzebne-

go kruszcu. Bo i cóż nam po tych kosztownościach, skoro nas plagi drecza i ściga złorzeczenie uciemionego ludu który chce gwałtem emigrować do Palestyny?

Cóż nam też po złocie, skoro papiery wartościowe zastapia je zupełnie. Nawet złoty nam niepotrzebny, jak wynika z tego, że go nie umiemy szanować. Dajmy to wszystko, z czem ma ministerstwo skarbu, a i my także tak wielki kłopot. — dajmy żydkom, niech sobie jada na złamanie karku. Okupimy w ten sposób czystość powietrza, którego nam tak bardzo brak. Wszak w mieście oddech się teraz wyłącznie wyziewami benzyny, niechże się jeszcze zagaści powietrze odorem cebuli i czosnku, a pozdechamy marniej, niż głupi Egipcjanie wśród swych plag.

Niebezpieczeństwo jest groźne, gdyż straszna w skutkach musi być taka mieszanina gazów: benzynowego i semickiego, a zaznaczyłem, że zbliżają się Kuczki, które przecież w polskim narzeczu mają coś wspólnego z wytwarzaniem gazów.

Reasumując, wołam wraz z „Kryształem”: J'accuse! Oskarżam nasz rząd o zła wole wobec narodu wybranego, który chce na puszczy ofiarować złotemu cielcowi! Oskarżam, że jest skąpy wobec narodu, nie chcąc go złotem zaopatrzyć na drogę! Oskarżam też, że wobec własnego polskiego społeczeństwa postępuje sobie niegodziwie, dopuszczając do niebezpiecznego zanieczyszczenia powietrza przy zbliżającym się święcie Kuczek!

Bydgoszcz, 5. IX. 25.

Kr. Stasicki.

Wystawa prac malarskich Sieńskiego.

Znany na bruku bydgoskim artysta malarz p. F. Sieński rozbił namiot artystyczny przy ul. Pomorskiej nr. 2, gdzie wystawił swoje prace malarskie, dorobek artystyczny ostatnich dni.

Lokal wprawdzie niezbyt odpowiedni na świątynię sztuki plastycznej, ale, co było robić, skoro miasto nasze nie może się zdobyć na stały salon, a raczej społeczeństwo, to kulturalne, nie odczuwa potrzeby istnienia takiego przybytku. Artysta więc radzi sobie po swojemu, aby w pracy nie ustąpić, ogółowi się przypominać. Bo jakkolwiek p. Sieński jest wybitnym talentem o poważnych studjach w kraju i zagranicą, mający za sobą wiele świetnych kompozycji, to jednak musi pamiętać o prozie codziennego życia.

Ale to do rzeczy nie należy. Chodzi mi głównie o wrażenia wyniesione z wystawy obrazów tego utalentowanego artysty, urządzonej tak prymitywnie, a zasługującej stanowczo na lepszą oprawę.

Rozwieszono tam kwiaty, pejzaże, wszystko to, co może zawsze podobać się, zachwycić i przykuć uwagę znawcy i miłośnika sztuk pięknych.

Kwiaty na płótnach naszego artysty biją żywymi barwami, pachną niemal... zatknięte niedbale w wazon, przemawiają swoją naturalnością, gdyż malarz ten tworzy je takimi, jakimi one są. Ze kogoś, może wrażliwego więcej na barwy, razi w takich kompozycjach przejaskrawienie kolorystyki, no, to trudno... przeczułone zmysły dzisiejszych ludzi szukają więcej jak spokoju i pogody w sztuce; kiedyś znajdowano ją w „modernizmie” i „secesji”, obecnie pociąga ekspresjonizm, kubizm a nawet futurizm, a to rzecz upodobania i pojęcia o sztuce wogóle.

Wróćmy jednak do kwiatów p. Sieńskiego, którym przecież nie można nadać więcej ani mniej tonów, cieni i światła, albowiem muszą pozostać naturalnymi i czystymi w swej formie i kolorach w ogródku, w polu jak i na płótnie. Artysta ten kocha kwiaty i dlatego tak szczerze rzuca nimi na płótno, tworząc je z nieporównanym artystyzmem.

Pejzaż również jest niemal słabością talentu p. Sieńskiego. „Jesień” w lesie — cudna w tonach, bo jesień polska jest piękna istotnie. Dalej fragment parku świetny w ujęciu rysunku, kolorów i perspektywy z wdzięczną scenką idyllową, flirtującej pary zakochanych.

Natura w obrazach Sieńskiego osiągnęła najwyższy szczyt sztuki dekoracyjnej. Co za pewność w tworzeniu, jakie piękne tła i światła, ile w niej obok prozy uczucia estetycznego... Jest takich kompozycji na wystawie kilka i każda doskonała w swym wykończeniu do najdrobniejszych szczegółów.

Nawet wieś w Sieńskim ma swojego odzwierciedla: miłe fragmenty z zagród wiejskich na tle łąk, lub dworek, tonący w zieleni i kwiatkach w słonecznej pogodzie są prawdziwymi perełkami jego talenta.

P. Sieński na swoje obrazy znajduje wielu amatorów. Ten kupił maki, ów zamówił astry, komuś podobał się gabinet myśliwego z ubitą zwierzyną, innemu owoce na stole świeże i soczyste w swych barwach.

Artysta nasz nietylko maluje, ale zarazem jest wytwórcą płótna malarskiego szpachlowanego, jedynego w swoim rodzaju i chętnie nabywanego przez wielkość ze świata malarskiego. Fabrykację tę jednak z pewnych względów prowadzi w skromnych rozmiarach.

Do uświetnienia wystawy prac malarskich, przyczyniła się niemal oprawa obrazów, wykonana w pracowni p. Sergota, który wystawił tam również meble stylowe. Jest to bowiem artyzm dostosowany do mniej więcej praktycznych celów, bez pominięcia strony estetycznej i dla tego przedstawiają się niezwykle sympatycznie.

Wusław.

Anglicy przekupili dyplomata bolszewickiego.

Rząd angielski zdołał przekupić jednego z wyższych urzędników sowieckiego poselstwa w Wiedniu, Mieczysława Jarosławskiego, który przez dłuższy już czas dostarczał Anglikom bardzo ważne dokumenty dyplomatyczne i wojskowe. Zniknięcie dokumentów zostało, oczywiście, zauważone. Podejrzenie padło na Jarosławskiego. Zawezwano go do Moskwy „w sprawach służbowych”. Jednak czerwony dyplomata domyślił się odrazu o co chodzi i wyjechał cichaczem do Anglii.

Wylew Warty.

Po raz trzeci w ciągu bieżącego roku wylewa Warta, czyniąc znaczne spustoszenia w ziemi Kaliskiej. Onegdaj nastąpił olbrzymi wylew na przestrzeni Kolo—Konin—Ślupca. Woda zalała przeszło 60 km. pól, niszcząc 800 mórg uprawnej ziemi, należącej do 30 gospodarstw.

Największych spustoszeń dokonała powódź na błoniach i łąkach konińskich, gdzie zalanych zostało przeszło 100 mórg łąk. Przedarłszy się następnie przez szosę ślupcecką, woda zniszczyła gospodarstwo 10-morgowe Bronisława Kopańskiego i sąsiednie 6-morgowe Roberta Kokoszki.

W stronie Ślupcy Warta zalała błonie konińskie i częściowo park miejski, unosząc ze sobą drzewa wyrwane z korzeniami. Na całym terenie zagrożonym został przerwany ruch kołowy. Komunikacja odbywa się za pomocą łodzi.

Na pomoc ludności wyruszyły okoliczne strażnice ochotnicze, oraz oddziały policji. Straty obliczają na pół miliona złotych.

Ograbienie z pieniędzy warszawskiej podchorążówki.

Z Warszawy donoszą: W nocy, dn. 3 bm. nieznanymi sprawcy zakradli się do kasy ogniotrwałej oddziału gospodarczego, w szkole podchorążych. Kluczem podrobionym otworzyli kasę, z której ukradli okragło 22 000 zł.

Sprawa tej zagadkowej kradzieży staje się szczególnie sensacyjną w związku z faktem, że oficer gospodarczy, zawiadujący kasą, przed kilku dniami zrubił do niej klucz, o czym zawiadomił swoich przełożonych.

Zdaje się nie ulegać wątpliwości, że kradzież ta została zainicjowana przez kogoś, znajdującego się wewnątrz szkoły podchorążych. W zagadkowej tej kradzieży prowadzone jest energiczne śledztwo celem wykrycia sprawców.

Z ostatniej chwili.

Liga Narodów zajmie się protestem Gdańska dopiero po 15 września.

Gdańsk, 5. 9. (Tel. wł.) Złożony przez nowy senat gdański protest przeciwko orzeczeniu ekspertów, przyznających Polsce prawo do urzędowania w Gdańsku własnej poczty oraz do urzędowania wewnątrz miasta został wysłany do Genewy przed tygodniem jeszcze. Nowi senatorzy zajmowali się redagowaniem protestu nazajutrz po odczytaniem przez prezydenta Sahma exposé, zapowiadającym zgodne i przyjazne współzycie z Polską. Protest dotyczy nie tylko polskiej poczty samej, lecz również i granic portu, ustalonych przez bawiaca tu swego czasu komisję. Protest senatu gdańskiego, popierany przez prezydenta Sahmę osobiście, wejdzie pod obrady jednocześnie ze stojącymi na porządku obrad Rady Ligi Narodów gdańskimi sprawami. Wczoraj otrzymano tu wiadomość, że sprawy gdańskie wejdą pod obrady zapewne dopiero po 15 września. Krótko przedtem uda się do Genewy minister Strassburger w towarzysztwie jednego lub dwóch urzędników tutejszego komisariatu generalnego.

Prędką znajomość.

— Zosiu, puść psa, ugryzie cię!
— A dlaczego?
— Bo cię nie zna.
— To powiedz mu, mamo, że nazywam się Zosia.

Painlevé w Genewie.

Genewa, 4. 9. PAT. Dziś rano przybył tu francuski premier Painlevé. W rozmowie z przedstawicielami dzienników Painlevé oświadczył: W mowie, która w poniedziałek przy otwarciu plenarnego zgromadzenia Ligi Narodów wypowiem, starać się będę wykazać wobec świata, że Francja nie sprzeniewierzyła się żadnemu swemu przekonaniu i pozostaje wierna zasadom, wypowiedzianym w Genewie. Francja zamierza pozostać przede wszystkim wierna Lidze Narodów.

— Wyjazd woj. Wachowiaka. W sprawach służbowych woj. Wachowiak wyjechał na kilka dni do Warszawy.

Grabski i kielbasa.

Zapytał raz Grabskiego ciekawy jakiś pismak, dlaczego dlań kielbasa jest ulubiony przysmak?

A Grabski mu odpowie zmruczając ślepią bure:
— Pan niewie? toć z kielbasy też mogę zdzierać skórę... St. B.

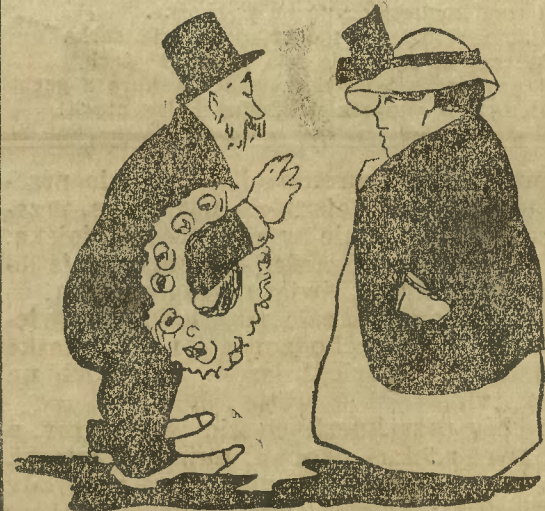
Mojżesz i Wilson.

Dzienniki amerykańskie powtarzają następującą opowiadkę, która krąży obecnie w Nowym Jorku.

Gdy Wilson stanął u bram nieba, spotkał Mojżesza i między nimi wywiązała się taka rozmowa:

— Czy nie pan Wilson?
— Tak, to ja.
— Ach, jak mi pana żal!
— A to dlaczego?
— Wszak pan jest Wilson, prezydent St. Zjednoczonych Ameryki Północnej?
— Naturalnie.
— Czy nie twojem dziełem są owe 14 punktów, które dopomogły do zakończenia wojny?
— Tak, to moje dzieło.
— Otóż strasznie mi ciebie żal, bo co ci ludzie złego narobili twemi czterdziestu punktami!
— No, to zejźdź na ziemię i popatrz, co tam ludzie zrobili z twem Dziesięciorgiem Przykazań — odparł Wilson, po chwili namysłu.

Miły małżonek.

— A pan dokąd z tym żałobnym wieńcem?
— Na grób nieboszczki żony.
— Jakżeż to, żyłście jak pies z kotem, a teraz kwiaty?
— Teraz... teraz, widzi pani, to jest zupełnie co innego!

Komiczne intermezzo podczas przedstawienia „Hugenotów” we Lwowie.

Za dyrekcją nieboszczyka Pawlikowskiego jakaś wiośka trupa grała we Lwowie „Hugenotów”. Podczas bardzo tragicznej sceny w drugim akcie, jeden ze śpiewaków zauważył, że jego partnerowi pękły z tyłu spodnie. Niechby się ten teraz obrócił tyłem do estrady, to pełna grozy scena zamieniłaby się wśród publiczności w huragan śmiechu. Ale jak tu nieszczęsnemu kole-dze zwrócić uwagę na to krytyczne położenie? Stali obaj na samym prozdzie sceny i niepodobna mu było ani słowa szepnąć, żeby publiczność w pierwszych rzędach rozmowy nie posłyszała. Aż kolega tego z pękniętymi spodniami wpadł na szczęśliwy pomysł. Ponieważ śpiewali w rodzinnym języku, więc licząc na to, że nikt na sali tego języka nie rozumie, zamiast libretta operowego zaśpiewał do swego partnera z potężnej piersi po włosku:

Nie zwracaj się — nie zwracaj się —
Plecami ku estraadzie!
Bo pękły ci — bo pękły ci —
Portasy tam na zaaadzie!...

Publiczność słuchała z nabożeństwem, tylko obecny na przedstawieniu konsul włoski a równocześnie redaktor „Gazety Porannej” dr. Battaglia wybuchnął serdecznym śmiechem, co publiczność tak oburzyło, że po skończonym akcie sykaniem i gwizdaniem zmusiła go do opuszczenia redakcyjnego fotelu.

Dolary płyną do Polski.

Dodatknie strony naszej emigracji zarobkowej.

W maju 1925 r. przekazano do Polski ze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej i Kanady 1.482.204 dolarów, w czym przez banki dewizowe i linje okrętowe 912.204 dolarów, drogą przekazów pocztowych około 120.000 dolarów i w listach wartościowych przypuszczalnie około 450.000 dolarów.

W tymże okresie czasu przekazano z Francji 3.178.145 franków, z czego przez banki dewizowe 178.145 fr., drogą przekazów pocztowych około 3 milj. fr. Z Anglii 5.113 funtów szterlingów i z innych krajów 690.385 złotych.

List do redakcji.

Od p. posła Karola Rzepeckiego otrzymujemy następujące pismo.

Poznań, 31. 8. 1925 r.

Szanowny Panie Redaktorze!

Wróciwszy z wyczasów, dowiedziałem się, iż w numerze 169. „Dziennika Bydgoskiego” z dnia 20. lipca br. zamieszczono p. t.: „Krzyk pokrzywdzonych” sprawozdanie z odytego zebra-nia „Związku właścicieli hipotek” itd. w którym napisano, że „Bydgoszczanin Rzepecki stawia pod pręgierz opinii posła Karola Rzepeckiego”, oraz, że poseł Rzepecki potrafił się utrzymać przy swej kamienicy, mając dziś hipoteki ciężące na swej realności, już dawno spłacone.”

Przedewszystkiem zaznaczam, iż żadnej kamienicy nie posiadam. Prawdą jest, iż żona moja spłaciła w roku 1923 hipoteki niemiecką i żydowską w Berlinie, lecz nie uważam, aby była popełniła czyn, za który się stawia kogós „pod pręgierz opinii publicznej”. Przypominam, że Bank Komunalny w Poznaniu nabył około 400 milionów mk. hipotek, płacąc za nie 1/2 część, co każdy Polak uważał za czyn fortunny, i dla interesowanych korzystny, a przytem nikogo nie hańbiący.

Co do stanowiska mego w Sejmie, wobec zaprzepaszczonej na razie sprawy hipotek, listów zastawnych i depozytów bankowych, to wszelką krytykę zniosę ze spokojem, i z czystym sumieniem, albowiem walczyłem przez rok prawie o wyższe przerachowanie na terenie sejmowym i mej to inicjatywie zawdzięczają byli posiadacze asygnat i pożyczki Odrodzenia, iż otrzymują przeszło 20 milj. złotych w lepszym niż pierwotnem przerachowaniu w postaci dodatkowej pożyczki konwersyjnej.

Kto zwąży trudności, jakie miałem w Komisji Skarbowej, we własnym Klubie, kto wie, że jedynie stronnictwa Chrześc. Nar. (kol. ks. Bratkowski.) Chrześc. Demokracja (kol. Łabęda), i N. P. R. (kol. Faustyniak) szczerze mnie popierały przeciwko zaciętej opozycji lewicy (PPS, Wyzwoleniu i żydom), ten sprawiedliwiej oceń mą pracę, aniżeli to uczynili mówcy niektórzy na zebraniu „Związku Właścicieli Hipotek” w Bydgoszczy i sprawozdawca Pańskiego pisma.

Sejm odrzucił 12. grudnia 1924 r. mój wniosek o wyższe przerachowanie hipotek, listów zastawnych i depozytów bankowych! Nie moje w tem wino! Natomiast przyjął Senat i ostatecznie Sejm dnia 20. 20. lipca br. wyższe przerachowanie asygnat i pożyczki Odrodzenia, w czym ja widzę zwycięstwo tak moje, jak i moich kolegów wnioskodawców.

Zechciej Pan przyjąć Panie Redaktorze wyrazy poważania

Karol Rzepecki, poseł na Sejm.

122.

Zadanie szaradowe.

- 1 O
2 . O .
3 . O .
4 . . O . .
5 . . O . .
6 . . . O . . .
7 . . . O . . .
8 O
9 O
10 O
11 O
12 O
13 O
14 O
15 O
16 O

Kółka i kropki wypełnić literami. Pionowy rząd środkowy, utworzy coś bardzo znanego. Znaczenie rzędów pionowych: 1) Spółgłoska, 2) imię żeńskie, 3) substancja podatna, 4) służący do pisania, 5) gość z Torunia 6) rodzaj historii, 7) maź stanu, 8) podpis, 9) instrument muzyczny, 10) znane w starym Egipcie, 11) znajdziesz u piekarza, 12) pospolity automat, 113) ma człowieka, 14) owad, 15) organ ciała, 16) samogłoska.

123.

Szarada przysłowiowa.

- 1 Rybom woda, ludziom zgoda.
2 Szkoda czasu i ałasu.
3 Kto wiatr sieje, burzę zbiera.
4 Gadu gadu, stary dziadu!
5 Nie jednemu panu Brysieki.
6 Chcesz nie podrzeć głowy, jedź pieczęć (wołowa).
7 Lepsza słomiana zgoda, niż złoty proces.
8 Bieda, potrzebna do nauki — droga.
9 Nie daruj, co nie twoje.
10 Mając gościa w domu, nie róbcięż gamonu
11 Dwa razy daje, kto przedko daje.
Z powyższych przysłowiowych zdań, ułóż nowe przysłowie.

Rozwiązanie szarad z ostatniej niedzieli: nr. 120: warkocz, nr. 121: synogarlica.

Trafne rozwiązanie szarad nadesłali z Bydgoszczy: W. Nowicka, W. Januszewiczowa, R. Mitomurska, Fr. Młynarczyk, H. Zamojski, W. Zjawńska, K. Wolny, H. Piestrzyńska, M. Krolowicz, M. Borczyńska, K. Kopczańska, Mieczkowski, K. Rygiel, W. Sapela, St. Tomaszewski, J. Dobrowolska, S. Wilczewska.

Z prowincji: I. Rawicka — Kościerzyna, W. Kucharzewska — Mogilno, L. Tyczewski — Morzewo, St. Zielińska — Inowrocław, J. Zielińska — Złotniki Kuj., F. Ziółkowski — Mosina, Poznań, W. i B. Nalewajscy — Grubaszewo, W. Sukatowska — Zórawka, R. Szillack — Trzemeszno, H. Czarlińska — Chelmno, P. Lewandowski — Chelmno, J. Szynkówna — Gostyń, f. Dezor — Żnin, K. Kopeć — Trzemeszno, B. Klimacki — Trzemeszno, E. Klimacki — Trzemeszno, H. Brossówna — Fordon, B. Kościelicka — Żnin, Cz. Gustowski — Żnin, H. Gross — Grodzyn, A. Knehp — Wiatrowiec, Lech Kowalski — Skulski, Leon Biszyński — Popielewo, W. Chojcecki — Solec Kuj., C. Grymska — Solec Kuj.

Nagrody w drodze losowania otrzymali: 1) Marja Borczyńska, Bydgoszcz, ul. Śniadeckich 15, (Marja Rodziewiczówna „Byli i będą”). 2) Wanda Sykutowska, Lesnictwo Zórawki, poczta Kaspary (T. Jesko-Choiński „Tjara i korona”). 3) Wanda Kucharzewska, Mogilno, (Zapolska „Pan policmajster Tagiejew”).

UWAGA: Jeszcze jest jedna nagroda do odebrania, która w drodze losowania przypadła Janowi Piotrowskiemu z Bydgoszczy.

I. Ogólnopolski kongres pszczelniczy i wystawa we Lwowie.

Z okazji jubileuszu 50-lecia istnienia „Bartnika Postępowego” odbędzie się we Lwowie w dniach 26 i 27 września 1925 r. pierwszy ogólnopolski kongres pszczelniczy, połączony z wystawą okazów pszczelniczych.

Komitet Kongresu zaprasza gorąco wszystkich miłośników pszczelnictwa do współudziału w zjeździe, tych zaś, którzy mają zamiar wziąć udział w wystawie, o przygotowywanie okazów z zakresu pszczelnictwa.

Wszelkich bliższych informacji udziela redakcja „Bartnika Postępowego” we Lwowie, ul. Kopernika nr. 20.

Skandaliczna gospodarka w przedsiębiorstwach państwowych.

Zamiast dochodów — straty.

Warszawa, 4. 9. Wszystkie przedsiębiorstwa państwowe w pierwszym półroczu br. przyniosły faktycznie 12,804,9 tysięcy złotych dochodu, wobec prelimitowanych 17,869 tys. zł. Znacząco to, że sumę relimitowaną zrealizowano tylko w wysokości 71,7%. Wydatki przedsiębiorstw państwowych w ciągu tego półrocza wyniosły

20.608 tysięcy złotych faktycznie wobec 12,274 tysięcy złotych przewidzianych przez preliminarz. Wydatki zatem wyniosły 67,9% sumy prelimitowanej.

Według preliminarza, przedsiębiorstwa państwowe miały przynieść dochodów netto 5594, 1 tysięcy złotych, w rzeczywistości zaś przyniosły 7798,3 tysięcy złotych strat.

Ciężka sytuacja na Śląsku.

Pracodawcy żądają niżki, robotnicy zaś podwyżki płac.

Katowice, 4. 9. PAT. Dziś odbyły się w Katowicach rokowania w sprawie ustalenia nowych zarobków w wielkim przemysle. W sprawie tej komunikuje związek pracodawców górnośląskiego przemysłu górniczego i hutniczego co następuje: Zespół pracowników domagał się 22-procentowej podwyżki zarobków w górnictwie i hutnictwie, pracodawcy natomiast proponowali 10 zniż-

ki. Rokowania nie doprowadziły do żadnych wyników. Pracodawcy domagają się obniżenia zarobków celem zmniejszenia kosztów produkcji i umożliwienia wywozu, są jednak gotowi zrzec się tego żądania, o ile robotnicy zgodzą się na przedłużenie czasu pracy w kopalniach pod ziemią na pełnych 8 godzin.

Dlaczego kronprinc niemiecki nie zatrzymał się w Sopocie?

Korespondent nasz gdański donosi: Wszystkie powzięte przez nacjonalistów gdańskich plany, aby przejeżdżającemu przez Sopot do Prus Wschodnich następcy tronu niemieckiego urządzić wielką manifestację — rozbiły się wskutek energicznej postawy nowego senatu gdańskiego. Senatorzy socjalistyczni, dowiedziawszy się o zamiarach nacjonalistów już we wtorek wieczorem, odbyli z przywódcą skrajnych organizacji, Hohnfeldem i przywódcą frakcji nacjonalistycznej, Schwegmannem długą naradę, przekonując ich, że w chwili toczących się obrad genewskich i w przed-

dniu mającej zapasć co do gdańskiego portu decyzji, urządzenie manifestacji na cześć kronprincea byłoby co najmniej bardzo niefortunne.

Wysunięte przez senatorów motywy trafiły do przekonania przywódców nacjonalistycznych, którzy wysłali na powitanie jadącego na okręcie „Odin” kronprincea, jego żony oraz dwóch synów tylko kilku delegatów. Bardzo znamienne, że w powitaniu uczestniczył również przedstawiciel senatu gdańskiego z wiedzą socjalistycznych senatorów. Kronprinc ma być jutro i pojutrze obecny przy manewrach pod Kwidzynie.

Z ŻYCIA TOWARZYSTW.

Wziąć liczny udział w nabożeństwie i otwarciu Wystawy L.O.P.P.

Zarząd Konferencji Prezesów na posiedzeniu w dniu 1. września br. postanowił zwrócić się do wszystkich zrzeszonych towarzystw z wezwaniem, aby w dniu 6 września tj. w nadchodzącą niedzielę stawili się w pełnym komplecie ze sztandarami na Placu Piastowskim o godz. 9.45 rano, celem wystąpienia uroczystej mszy św. w kościele Serca Jezusowego o godz. 10-tej, a następnie pójścia w pochodzie do gimnazjum Kopernika na otwarcie Wystawy L.O.P.P.

Dr. Jan Szymański, Pałaszewski, przewodniczący, zast. sekr.

2299a) Tow. gimn. Sekół Bydgoszcz V Około-Wilczak. Wycieczka do Koronowa odbędzie się w niedzielę, dnia 6 września br. Zbiórka o godzinie 5.45 rano przy dworcu powiatowej kolejki. Zaś odjazd kolarzy o godz. 6-tej rano u p. Kozłowskiego (Złoty róg). O liczny udział uprasza Zarząd.

Zebranie zarządu okręgowego we wtorek, dn. 8 bm. o godz. 7-mej wieczorem w sekretarjacie ul. Poznańska 4. (—) K. Kałdowski, prezes.

(22170a) Tow. Śpiewu „Dzwon”. Bardzo ważna lekcja odbędzie się w niedzielę o godz. 10-tej przed południem. Stawienie się wszystkich członków czynnych konieczne. Zarząd.

(22099a) Klub Motocyklistów Bydgoszcz. Ze względu na wycieczki w dniu 13 bm. w Poznaniu, odbędzie się w niedzielę dnia 7 września br. wieczorem o godz. 8-mej w hotelu „Pod Orłem” ponowne zebranie. O jak najliczniejszy przybycie członków uprasza Zarząd.

(22093a) Tow. Scen. „Zgoda” Bydgoszcz. Plenarne zebranie odbędzie się w poniedziałek o godzinie 8-mej wieczorem na sali p. Kaubego (4-ta śluza). Bardzo ważne sprawy, wymagające rozstrzygnięcia. Punktualne przybycie wszystkich członków konieczne pożądan. Przypomina się zarazem o regulacji miesięcznych składek. Zarząd.

(22089a) Bacność! Zebranie Tow. Polsko-Katolickich Robotników przy kościele św. Trójcy odbędzie się w niedzielę dnia 6 br. w Domu Polskim ul. Miedza nr. 2 o godz. 4½. Bardzo ważne sprawy. O jak najliczniejszy udział członków i gości prosi Zarząd.

(22031) Bacność! Zebranie plenarne odbędzie się we wtorek dnia 8 bm. o godz. 7½ wieczorem na salce parafjalnej. Na porządku obrad ważne sprawy! Komplet wszystkich członków pożądan! Zarząd.

(22117a) Towarzystwo Kupców Detalistów branży spożywczej — bierze ze sztandarem gremjalny udział w nabożeństwie i otwarciu Wystawy L. O. P. P. w niedzielę dnia 6 bm. o godz. 10 na Placu Piastowskim. Zbiórka o godz. 9½ u p. prezesa Świniarskiego, ul. Pomorska (róg Śniadeckich). O liczny udział Szan. Członków jak najprzejmiej prosi Zarząd.

(22114a) Tow. Przemysłowe — bierze udział ze sztandarem w uroczystej mszy św. w kościele Serca Jezusowego z okazji rozpoczęcia tygodnia L. O. P. P. Zbiórka na Placu Piastowskim przed lokalem „3-go Maja” o godz. 9.45.

Po południu o godz. 2-giej wyjazd całego Towarzystwa autobusem do Fordonu na poświęcenie sztandaru tamtejszego Tow. Przemysłowego; zbiórka o godz. 1.45 w południe obok kościoła Klarysek. Prosimy o gremjalne stawienie się w obu wypadkach. Zarząd.

(22163a) K. S. „Gwiazda”. Zebranie zarządu odbędzie się dziś t. j. w sobotę o godz. 7-mej wieczorem w Domu Katolickim. Obecność każdego członka zarządu konieczna. Kierownik.

(22132) Tow. Śpiewu „Meniuszko”. Zebranie miesięczne odbędzie się we wtorek dnia 8 bm. o godz. 8-mej wieczorem na salce parafjalnej przy kościele św. Trójcy. Zebranie zarządu w poniedziałek o godz. 8-mej wieczorem. Uprasza się wszystkich członków o punktualne i kompletne przybycie.

Członków nieczynnych zalegających ze składkami dłużej jak pół roku, uprasza się o uregulowanie, w przeciwnym razie wykreśla się ich z listy członków. Zarząd.

21831a) Bacność Tow. oświatowe „Lech”. Zebranie w poniedziałek, dnia 7 bm. na salce posiedzeń 3 Maja przy placu Piastowskim o godzinie 8-mej wieczorem. Zarząd.

22008a) Tow. Młodzieży Polskiej „Patria” w Bydgoszczy. Wycieczka do Koronowa odbędzie się (bez względu na pogodę) w niedzielę, dnia 6 bm. Zbiórka o godzinie 7½ przed dworcem kolejki powiatowej. Odjazd o godzinie 8.15. Należy zabrać instrumenta muzyczne. Komplet pożądan. Należytość za bilet zniżkowy etc. uprasza się wpłacać na ręce kol. skarbnika najpóźniej w sobotę do godz. 4 po poł. Prezes.

22154a) Klub sportowy „Trapez”. Zebranie komisji zabawowej odbędzie się dziś w sobotę, o godz. 8 wiecz. w sekretarjacie. Gospodarz.

22050a) Zebranie filii krawców i krawczyń ZPP. odbędzie się w poniedziałek wieczorem o godz. 8 w lokalu p. Jarnatha ul. Jana Kazimierza. Z powodu ważnych spraw uprasza się o liczny udział członków. Zarząd.

22010a) Bacność Bracia Strzelcy! Bractwo Strzeleckie bierze udział w nabożeństwie otwarcia wystawy LOPP. Wszyscy umundurowani stawiają się o godz. 9.45 na pl. Piastowskim.

21995a) Zebranie miesięczne Związku Pracowników Gastronomicznych odbędzie się w poniedziałek, dnia 7 września o godz. 1-szej w nocy w lokalu p. Kocerki, ul. Św. Trójcy róg ul. Konarskiego. Na porządku obrad bardzo ważne sprawy, wobec czego uprasza się członków o kompletne przybycie. Zarząd.

22013a) Harcerski Klub Sportowy. Zebranie sekcji piłki nożnej odbędzie się w sobotę, dnia 5-go bm. o godz. 19 w lokalu sekretarjatu przy ul. Jagiellońskiej 10 (w podwórzu). Obecność wszystkich członków ze względu na bardzo ważne sprawy do omówienia, konieczna.

Przewodniczący sekcji.

Program w kinach.

— „Człowiek na komicie”. Wczorajsza premiera w kinie Krystal nosi tytuł jak powyżej, dla uzupełnienia dodamy, że ten człowiek w osobie Albertyniego, znaj. się wszędzie, gdzie grozi największe niebezpieczeństwo jego życiu. Widzimy go na pływającym statku, na dachach drapaczy, gdzie toczy walkę z osobistym wrogiem i na kominie, mającym być za chwilę wysadzonym. Mało tego, to w nadprogramie pokazują tam jak się wyrabia pieniądze zupełnie prawdziwe srebrne, i dziennik Pathe.

— Kino „Corso” otwiera swoje świeżo odrestaurowane podwoje, wyświetlając na rozpoczęcie sezonu zimowego na scenie 1 aktową operetkę pt. „Kwiaciarki paryskie” w wykonaniu nowo zaangażowanego zespołu aktorskiego pod kierunkiem reżyserskim p. Galla. Kierownictwo literackie objął znany aktor-literat Stanisław Lubicz. Na ekranie bardzo ładny dramat salonowy w 9 aktach.

FORDON. Jutro w niedzielę, dnia 6. bm. Towarzystwo Przemysłowe w Fordonie obchodzi poświęcenie swego sztandaru. Program tej uroczystości jest następujący: o godz. 2. popoł. zbiórka towarzyszy w Strzelnicy, o godz. 3. nieszpory i poświęcenie sztandaru o godz. 5. wbijanie gwoździ pamiątkowych i wspólna kawa z koncertem, od godz. 8. wieczorem rozpoczynają się tańce. Zapowiada się liczny zjazd bratnich towarzystw i obywatelstwa z sąsiednich miast i okolicy.

Ku uwadze wszystkich a zwłaszcza młodzieży!

Kto poda mi skuteczną myśl w jaki sposób za-wiadomić Bydgoszcz i okolice w przeciągu 2—3 dni o tem, że

Artystyczna Studio Fotografja

obecnie znajduje się na ul. Gdańskiej 38, i pnr. ten otrzyma elegancki nowy aparat fotograficzny z anastygmatem. Reklama, oprócz gazet, plakatów, kin, szyldów i plottów.

Aparat oglądać można w składzie p. Skrzywanka, na pl. Wolności nr. 1.

Oferty do STUDIO-FOTOGRAFJI składają do 15 bm. Oferta z najlepszą myślą 20 bm. wywie-szoną będzie w witrynie fotografii Gdańska 33 i w tym dniu autor otrzyma aparat. (2206)

„STUDIO”.

GIEŁDA ZBOŻOWA.

Poznań dnia 4. 9. 1925 r.

loco Poznań za 100 kg. (2 centnary) w ładunkach wagonowych.

Table with 2 columns: Item name and Price. Includes items like Zyto, Mąka żytnia, Mąka pszenna, Ospa żytnia, Ospa pszena, Pszenica, Owies nowy, Ziem. jad., Łubin złoty, Groch pomy, Gro h vikt, Seradela nowa, Płatki ziem., Koni zyna czerwona.

GIEŁDA WARSZAWSKA

z dnia 4. września 1925 r.

Table with 4 columns: Item name, tranz., sprzed., kupac. Includes items like Dewizy, Dolary St. Zj., Londyn, Nowy Jork, Paryż, Szwajcaria, Pożyczka złotowa, Pożyczka kolejowa, Pożyczka dolarowa, Pożyczka konwersyjna.

LIBERTY Początek 6,45 i 8,45 W niedzielę: 3,30 - 5,15 - 7,00 i 8,45

Ostatnie dwa dni (sobota i niedziela) Monumentalne arcydzieło w 10 aktach (całość)

WOJNA ŚWIATOWA

Czyli „Cywilizacja” Reżyserja: TH. INCE. Niewidziana technika! (22101 Szczyt artysty! Ogrom treści!

Wiadomości bieżące.

— Na wczorajszym posiedzeniu Klubu Motocyklistów postanowiono urządzić za tydzień wspólną wycieczkę do Poznania na wyścigi motocyklowe organizowany przez oddział motocyklistów Tow. sportowego „Unja”. Bliżsi znajomi i sympatycy tak klubowców jak i sportu motocyklowego wogóle, pojedą specjalnym autobusem. Zaś rosza na motocyklach. Dalej omówiono kwestję własnych wyścigów zapowiadanych już na dzień 4 października br. w Ossowej Górze. Doiwdzieliliśmy się, iż niespodzianka, o której przed paru dniami już donosiliśmy, będzie premia, która w postaci motocyklu słynnej marki: „Sarolée” przyp. jedn. z posiad. bi-

letu wstępu na wyścigi numerowanego poniżej 3000. Premję przydzieli specjalny komitet do losowania. Bilety wstępu będą zatem sprzedawane począwszy już od poniedziałku 7 bm. po cenie 2 zł. Motocykl odnośny ofiaruje klub w celu propagandy naszego sportu motocyklowego. Poza tem zainteresowanie powinien budzić fakt, że mistrz światowy na motocyklach Anderson bawiący od niedawna na turnieju po Europie, zaproszony został do udziału we wspomnianych wyścigach. Całość imprezy zapowiada się nadzwyczaj ciekawie. O dalszych szczegółach nie omieszkamy poinformować naszych czytelników.

— Jak popieramy obcych i to w dodatku takich, którzy nie chcą mówić i rozumieć popolsku

świadczy fakt, jaki mamy do zanotowania z momentem otwarcia polskiego składu wyrobów tytoniowych A. Białeckiego przy rogu Gdańskiej i Jagiellońskiej naprzeciw kościoła Klarysek. Oto jak dawniej tak i dziś publiczność masowo oblega skład konkurenta (niemca) i zaopatruje się u niego w wyroby tytoniowe, mimo, iż tenże traktuje publiczność polską z lekceważeniem, używając li tylko nawet w stosunku do mówiących po polsku wyłącznie języka niemieckiego. Ponieważ, jeżeli chodzi o wyroby, w obu firmach są wyłącznie monopolowe, sądymy, iż winniśmy, my Polacy, przedewszystkiem popierać swoich, a więc jeżeli chodzi o punkt, to zaopatrywać się w wyroby tytoniowe u Białeckiego.

— „Korsarz” pozostaje na ekranie kina Nowości ostatnie dni, więc należy skorzystać z okazji i pójść zobaczyć ten ciekawy film.

— „Wojna światowa” w Liberty jeszcze tylko dziś i jutro będzie wyświetlana, a szkoda, bo obraz wspaniały.

Baczność Tow. Powstańców i Woj. Bydgoszcz-Macierz. Miesięczne zebranie odbędzie się w poniedziałek, dnia 7 bm. o godz. 7-mej wiecz w lokalu p. Baeckera (Patzer). Zebranie zarządu o godz. 6-tej. Przypomina się członkom, zalegającym ze składkami aby takowe uregulowali na zebraniu, gdzie zarazem odbędzie się sprawdzanie ewidencji członków. Ze względu na powyższe i inne ważne sprawy stawienie się wszystkich członków konieczne. Zarząd.

Wspomnienie pośmiertne.

Dnia 2 bm. zmarł niespodzianie po krótkich cierpieniach nasz wysoce ceniony i nieodżałowany dyrektor **ś. p.**

Dr. Wilhelm Henatsch

W rękach Jego spoczywało od 1 kwietnia 1894 r. kierownictwo naszej cukrowni, przez cały ten czas był członkiem zarządu fabryki, a od dnia 30 października 1914 r. zastępcą przewodniczącego zarządu. Głębokiej Jego wiedzy fachowej zawdzięcza cukrownia swój szybki rozwój i pomyślny stan dzisiejszy. Oddany był swej pracy całą duszą, poświęcając do końca życia swe umiejętności, czas i wszystkie starania dobru powierzzonego sobie przedsiębiorstwa. W zmarłym tracimy wielce poważanego współpracownika i drogiego przyjaciela, o którym zawsze w sercach zachowamy wdzięczne wspomnienie.

„Niech odpoczywa w spokoju!”

Zarząd i Rada Nadzorcza Cukrowni Unisław.

**Otworzyłam
pracownię
KONFEKCIJ DAMSKIEJ**

Kilkuletnia praktyka daje mi możność wszelkim nowoczesnym wymaganiom zadość uczynić. Zapewniając akuratnie wykonanie powierzonych prac, polecam się

Zofia Wróblewska
20596) Bydgoszcz, ul. Kołłątaja 10.

Cichego
spółnika lub spółników

z mniejszymi udziałami potrzebuje do hurtowni artykułów żelaznych. Powodzenie, dobre zyski zapewnione. Do hurtowni należy własny dom w centrum miasta Bydgoszczy, zabezpieczony od ognia na 120.000 zł. Łask. zgłoszenia pod „D 500” do ekspedycji Dziennika Bydgoskiego. (21321)

Przetarg przymusowy.

Dnia 7 września 1925 r. o godz. 11 przed poł. będę sprzedawał w Koronowie przy Rynku w drodze publicznego przetargu za gotówkę najwięcej dającym następujące przedmioty:

1 partję papy 38 rolek, 2 pompy żelazne, 3 łożka żelazne, 1 partję około 50 sztuk szpadli do drenów, 1 partję zębów do kultywatora, 1 partję sań 20 sztuk rozmaitej wielkości. (22179)

Rajewski, komornik sądowy.

Dworcowa 7a Telefon 340

HOTEL BOSTON

Restauracja i Winiarnia

poleca swą polsko-francuską kuchnię i wydaje:

Śniadania
Obiady z 4 dań 1.60 zł
z 3 dań 0.90 zł
Kolacje z 2 dań 1.00 zł

Codziennie od godz. 7-ej wieczorem
specjalności.

Bogaty wybór potraw według karty.
Najlepsze gatunki wódek i likierów.
Najprzedniejsze wina.

Ceny niskie! (22146) **Ceny niskie!**

Wspomnienie pośmiertne.

W piątek, dnia 4. września 1925 zasnął w Bogu po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzony kilkakrotnie Sakramentami św. mój najdroższy mąż, nasz wój

ś. p. Stanisław Lewandowski

przeżywszy lat 62.

Solec Kujawski, 4. 9. 1925 r.

W smutku pogrążona **żona.**

O Zdrowas! Marja prosi.

Pogrzeb odbędzie się w niedzielę, dnia 6 b. m. o godzinie 5 po południu z domu żałoby. (5375)

Wspomnienie pośmiertne.

Dnia 2. września rozstał się z tym światem nasz długoletni szef, dyrektor cukrowni **ś. p.**

Dr. Wilhelm Henatsch

Zmarły był dla nas szczerze życzliwym i sprawiedliwym przełożonym i świecił wszystkim w gorliwym wypełnianiu obowiązków. Imię naszego kochanego i poważanego dyrektora otoczone będzie zawsze głęboką cześcią w naszych wspomnieniach.

Urzednicy i pracownicy cukrowni Unisław.

Ubrączki ślubne 16230

stałe na składzie

H. Kassubowski

poleca po niskich cenach
Długa 29

Dnia 4 września 1925 r. zmarł
kupiec i radny miasta

ś. p. Stanisław Lewandowski

przeżywszy lat 62.

W zmarłym traci miasto zacnego obywatela i działacza społecznego, to też szczerzy żal towarzyszy Mu do grobu. Cześć Jego pamięci! 22117)

Solec Kujawski, dnia 5 września 1925 r.

Magistrat. Rada Miejska.

DRUKI

wszelkiego rodzaju wykonuje czysto, szybko i po cenach umiarkowan.

Drukarnia Bydgoska S. A.
(Wyd. Dz. Bydg.) Poznańska 30

Okazja!

Majutki od 100 do 6000 mórg, gospodarstwa od 20—100 mórg, młyny, fabryki, cegielnie, tartaki, mlecarnie jak i domy dobrze się rentujące, wile, interesa itd. **polecam** na bardzo dogodnych warunkach do **sprzedaży i zamiany.** Przyjmuję również zlecenia na takowe.

Międzyn. Agentura Dóbr „POLONIA”
Biuro centralne (21891)
Bydgoszcz, Parkowa 3 w gm. hotelu pod Orłem.

Letnisko. Na miesiąc wrzesień proponuje wypoczynek w pięknej rezydencji i ciszy wiejskiej dom obywatelski osobom potrzebującym odpoczynku, które jeszcze urlopów swych nie wykorzystały. Pokój z pościelą i całodziennym utrzymaniem 150 złotych miesięcznie od osoby. — Zgłoszenia wraz z znaczkiem pocztowym pod „Dom obywatelski” do ekspedycji Dziennika Bydgoskiego. (20981)

Dnia 4 bm. o godz. 2 po południu zasnął w Bogu, opatrzony Sakramentami św. po długich i ciężkich cierpieniach, mój najukochańszy mąż, nigdy niezapomniany ojciec śp.

Jan Różak

przeżywszy lat 36, o czem donosi wszystkim krewnym i znajomym w smutku pogrążona

żona

22109) **Różak z Zakowskich i Syn.**

Pogrzeb odbędzie się w poniedziałek, dnia 7. 9. o godz. 4 do 5 po poł. z kaplicy Nowego Cmentarza.

Koncesjonowane
kursy handlowe.

G. VORREAU

Bydgoszcz
ul. Jagiellońska 14. (21057) Telefon 1259.

Wilk
na sprzedaż, rok stary.
Zgł się ul. Gdańska 159.
I ppr. lewo. (23116)

A. SIKORSKI, Chełmża
Drukarnia i Księgarnia

Agencja Dziennika Bydgoskiego

Abonament, sprzedaż luźna i przyjmowanie ogłoszeń.

Zaden inny naród na świecie, tylko Polacy, żywią opłacając, tuozą, — z bogacają, —

:: dobrowolnie ::

trzy milionową armję nieprzyjacielską żydowską, kupując u żydów. Od dziś kupuj tylko **u swoich!**

Czytales „Trylogję”?
Znasz „Quo vadis”?

Dajże teraz grosz na pomnik Sienkiewicza w Bydgoszczy.

OSIADŁEM
w NAKLE przy ul. Dąbrowskiego 277
jako **adwokat.**
Zygmunt Łafanowicz
b. sędzia powiatowy. (21920)

Przetarg przymusowy.
W poniedziałek, dnia 7 września br. o godz. 12 w południe sprzedawac będę w Wąbrzeźnie drogą przetargu najwięcej dającym za natychmiastową zapłatą gotówką:
1 kompl. urządzenie centralne elektryczne 115 volt 86 amper z akumulatorami, aparatami i przetwarzaczem, urządzenia warsztatów ślusarskiego i stolarskiego oraz kuźni, 7 różnych maszyn do wyrobienia kartonów etc., 6 pasów transmisyjnych, 2 oliwiarki, 3 wyżymaczki waty miedziane, 1 piłę (Kreissäge), 22 kaloryfery, większe zapasy kwasu solnego i oleju, meble do warsztatu krawieckiego, większą ilość lamp elektrycznych z żarówkami, 1 tokarnię żelazną, 1 wiertak żelazny.
Zbiór reflektantów w Pomorskiej Fabryce Kapeluszy w Wąbrzeźnie, ul. Dąbrowskiego.
Janiszewski,
22003) komornik sądowy w Wąbrzeźnie.

Ważne dla Pań!
Jeżeli Pani pragnie mieć zawsze śnieżno-białą, świeżą i wonną bieliznę, winna Pani używać wyłącznie:
PERBOROL WENDISCHA jedyny w Polsce najlepszy proszek utleniony do prania.
PERBOROL nie zawiera żadnych szkodliwych składników i znakomicie konserwuje bieliznę.
PERBOROL zastępuje mydło, chlorek i sodę, równocześnie pierze i bielei.
PERBOROL przewyższa jakością tego rodzaju wyroby zagraniczne, a jako produkt krajowy, dodatnio wpływa na nasz bilans handlowy.
PERBOROL daje pracę naszemu robotnikowi.
PERBOROL oryginalny tylko z marką ochronną „DZWONNIK” do nabycia wszędzie.
ZAKŁADY CHEMICZNE
J. M. Wendisch Sukc. Sp. Akc.
w TORUNIU. (21672)

Rutynow. krawiec damski paryski
J. Kotowski, Hetmańska 15 (nar. Sienkiewicza)
21674 wykonuje
kostjumy, płaszcze i suknie na miarę.

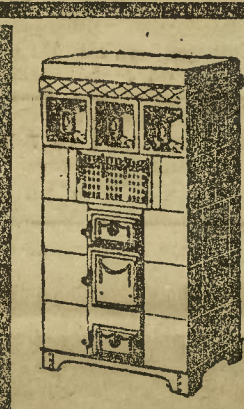
C. F. MULLER & SYN
Boguszewo, Pomorze
Rozpoczęła się nowa kampanja naszej wybornej
marmelady owocowej
i oferujemy takową odsprzedającym za akuratną dostawę w wiadrach i beczułkach po najniższych cenach dziennych.
Pozatem przypominamy dostawę naszego znakomitego
syropu buraczanego
wyrobu lotniego, który dostarczamy teraz również w małych beczułkach. Przy niezmiennym cenie syrop ten jest najtańszym a bardzo pożywnym smarem na chleb.

Pierwszorzedna sieczkę i śrut
dostarcza ze składnicy wolno w dom
Gustaw Schlaak
Marcinkowskiego 8a (21669) Telefon 1923.

Nie przepłacaj!
25% taniej na Jezuckiej nr. 1 róg Długiej.
Płaszcze damskie w różnych jakościach: pluszowe, suienne, zamkowe pocz. od zł 18.—
Kostjumy, spodniczki, sukienki i bluzki
Kapelusze damskie filcowe i aksamitne w wielkim wyborze i tanio . . . od zł 5.—50.—
Płaszcze męskie, ubrania, jupy, spodnie i czapki
Okazyjny zakup i z własnej pracowni modnie i tanio poleca (15681)
Leon Dorożynski,
Kolejarzom i urzędnikom udzielam kredytu.

Zaproszenie.
P. P. Ziemiań - większych plantatorów ziemniaków pragnących zabezpieczyć sobie zbyt tego produktu z zapewnieniem uzyskania możliwie najwyższej ceny przez permanentną dostawę dla fabryk T. A. „Lubań” w Luboniu p. Poznaniem, Toruniu i Stawie pow. wrzesiński zapraszam niniejszem na posiedzenie, które odbędzie się w poniedziałek, dnia 7 bm. o godz. 12 w poł. w gmachu Wielkopolskiej Izby Rolniczej w Poznaniu ulica Mickiewicza 33 celem obradowania nad tą kwestją.
SZULCZEWSKI
21787 Prezydent Wielkopolskiej Izby Rolniczej.

Żyło
pszenicę, owies słomę i siano
kupuje (21859)
Szwajcarski dwór,
Sp. z ogr. odp.
Bydgoszcz,
ul. Jackowskiego 25-27.
Telefon 254.

Żelazne kuchenki
bardzo praktyczne, w rodzaju westfalskich format mały — aż do dużego hotelowego
piecyki do pieczenia
piece kafłowe zdolne do transportu w bogat. wyborze polecam po najniższych cenach dziennych
Przyjmuje i wykonuje wszelkie prace zdumskie.
Oskar Schöpper, Zduny 5.
20731

Garnitur młocarniany
Lanza, kompl. z pasami i elewatorom, 1 śrutownik, 1 sieczkarka, po dokonanej gruntownej reperaturacji i wewnętrznej rewizji kotła, korzystnie na sprzedaż. (21588)
August Fedtke,
Mrocza, handel i budowa maszyn.

Popierajcie pierwszą najstarszą polską
Stanisława Ganasińskiego cukiernię i kawiarnię
ulica Jezucka nr. 9. 20549

Skład Futer
F. Jaworski i K. Nitecki
Bydgoszcz
Dworcowa 19. Tel. 13-41.
21265

Poleca wielki wybór wszelkiego rodzaju
towarów
i konfekcji futrzanej po przystępnych cenach.
Własna pracownia
Wszelkie obstalunki i reparacje wykonujemy pod gwarancją.
Kto chce kupić tandetę, — niech jej u nas nie szuka!

Mocno wypalana cegła
cegła sułtowa porowata
płity ścienne
kamienie z otworem „
dostarcza koleją i lodzią
A. Medzeł
cegielnie parowe
Fordon n. Wisłą. Tel. 5. (20796)

Wóziki dziecięce
na raty, zabawki, lalki własnego wyrobu, wszelkie reparacje lalek, wyroby skórkowe piłki gumowa i nożne (8837)
T. BYTOMSKI, Dworcowa 15 a.
Kupujący wyżej 3 zł otrzymuje balonik.

Prima węgiel górnośl.
Koło hutniczy brykiety szczytów sosnowe olszowe. 11289
Schlaak i Dąbrowski
Sp. z o. p.
Bydgoszcz, Bernardyńska 5 — Tel. 150 i 830
Zastępstwo koncernu.

Gotuj
na zapas
Aparaty do zaprawiania. Szkła do zaprawy
oraz wszelkie części zapasowe poleca
F. Kreski
Bydgoszcz, Gdańska 7.

Żelazo sztabowe
gwoździe, podkowy, odkładnie lemieszce, piece, rury i kolana
oraz wszelkie narzędzia gospodarcze poleca po przystępnych cenach (21914)
Fa. JULIUSZ MUSOLFF
T. z o. p.
Skład żelaza. Gdańska nr. 6. Telefon 25.

parowa piekarnia
całkowicie uruchomiona, zaraz na korzystnych warunkach do wydzierżawienia. Do przejęcia potrzebna ca. 15.000 złotych.
Oferty pod „P. P. 000” do Biura ogłoszeń „Par”, Dworcowa 72. (20710)

Bydgoska Gazownia miejska
poleca:
Kuchenki — najnowszej konstrukcji.
Piecycyki — do pieczenia mięsa i ciast.
Żelazka — do prasowania.
Piece — do ogrzewania pokojów.
Piece — do ogrzewania pokojów.
Aparaty — dla lekarzy, laboratorium, przemysłu, fryzjerów.
Palniki — do oświetlenia gazowego.
Informacji udzielają:
Biura sprzedaży Gazowni:
Jagiellońska 38/43. Tel. 6301631.
ul. Jagiellońska 14. Tel. 784.
Gaz to najtańsze źródło światła, ciepła i siły!
Gaz to czystość! oszczędność! wygoda!
Gaz nie wytwarza dymu! popiołu! sadzy!
Oświetlenie gazowe jest bezwarunkowo najtańsze!
Gazownia miejska: dostarcza wszelkich przyborów gazowych. wykonuje instalacje sprzedaje koks, smołę, amoniak, benzol, po bardzo przystępnych cenach.
Stosimy się do ofert i informacji.
18371

Hurt. Detail.
Fabryka kapeluszy W. Guttmejer i Ska
Gdańska 40. Gdańska 40.
Wielki wybór kapeluszy na sezon bieżący filcowych i aksamitnych od najskromniejszych do najwykwintniejszych oraz przybory w wielkim wyborze.
Przyjmuje się kapelusze do przerabiania na najnowsze fasony. — Ceny konkurencyjne
Hurt. (21740) Detail.

Gramofony - Płyty
Stale wielki wybór.
„Musica”
B-cia Sokołowski
Jagiellońska / 75. (21426)

Parowa MLECZARNIA
w pełnym ruchu, z kompl. urządzeniem zaraz na sprzedaż lub wydzierżawienie. Do przejęcia potrzebne 10—15 tysięcy złotych. Oferty pod „P. M. 15” do „Par” Dworcowa 72. (20711)

Starszą ekspedjentkę do konfekcji damskiej,
dwie starsze ekspedjentki do oddziału galanterijnego z fachowymi wiadomościami, oraz
jedną wolontariuszkę z ukończoną szkołą handlową, polskim i niemieckim językiem do działu książko- i dwie uczennice zniwanej poszukuje
Chudziński & Maciejewski, Bydgoszcz.

Do naszego biura potrzebny nam natychmiast albo później (21905)

uczeń.
Wykształcenie gimnazjalne i znajomość języka polskiego i niemieckiego konieczne.
„Segrobo” T. z o. p.
BYDGOSZCZ, Dworcowa nr. 39.

Podróżujący
z branży żelaznej dobrze zaprowadzony na Pomorzu i w Poznańskim, pierwszor. świadectwa i referencje.
poszukuje zastępstw lub przedstawicielstw firm poważnych zaraz lub 1 października. Zgłoszenia pod „Rutynowany” do Dziennika Bydgosk. (21685)

Województwo Pomorskie

Państwowe Nadleśnictwo Sarniagóra
poczta Łązek, powiat Świecki

sprzedaż w dniu 12 września 1925 r. w lokalu p. Nürnberga w Śliwicach, powiatu tucholskiego o godzinie 10-tej przed południem drogą licytacyjną najwięcej dającym około: 3000 mp. szczap sosnowych, 2000 mp. wałków sosnowych lupanych, 1000 mp. wałków sosnowych nietupanych, 313 mp. pniaków sosnowych i 500 mp. gałęzi sosnowych I-III kl. oraz drzewa użytkowego kopalnianego z rewirów Dębowiec, Pohlanka, Zadzrosć i Sarniagóra z dopuszczeniem do kupna handlarzy drzewa. Płacić należy natychmiast rendantowi, obecnemu na przetargu. Kupcy, kupując większą ilość drewna, mogą uzyskać kredytu za osobnym wnioskiem do Dyrekcji Lasów Państwowych w Bydgoszczy. Warunki sprzedaży ogłoszone zostaną przed rozpoczęciem licytacji.

Równocześnie podaje się do wiadomości, że Nadleśnictwo Sarniagóra sprzedaje w drodze pisemnych ofert

dnia 15-go września 1925 r. o godzinie 11-tej przed południem w kancelarii Nadleśnictwa około 16,892.53 m³ drewna użytkowego sosnowego,

dnia 19-go września 1925 r. o godzinie 11-tej przed południem w kancelarii Nadleśnictwa około 16,448.20 m³ drewna użytkowego sosnowego,

dnia 22-go września 1925 r. o godzinie 11-tej przed południem w kancelarii Nadleśnictwa około 31,726.98 m³ drewna użytkowego kopalnianego sosnowego,

dnia 29-go września 1925 r. o godzinie 11-tej przed południem w kancelarii Nadleśnictwa około 6,000 m³ drewna użytkowego sosnowego i około 5,000 m³ drewna użytkowego kopalnianego w całych długościach.

Blizsze warunki sprzedaży powyższych terminów submisyjnych w „Rynku Drzewnym“ (22087)

Państwowy Nadleśniczy.

PRZETARG

na dostawę mięsa i stoniny dla garnizonu Inowrocław odbędzie się w dniu 18 września 1925 o godz. 10. Blizsze szczegóły w Monitorze Polskim i Polsce Zbrojnej. (22086)

Rejonowe K-two Intend. Bydgoszcz.
L. d. 6551/25 Z.

Sprzedaż przymusowa.

Dnia 8 września 1925 o godz. 11 przed południem będzie sprzedawał przy ul. Grunwaldzkiej 10 **Czyżkówko** (Vistula) najwięcej dającym za gotówkę (22100)

3 stolce (Gefreidewalce).

Malak, komornik sądowy w Bydgoszczy

Licytacja.

Państwowe Nadleśnictwo Nakło sprzedaje drogą licytacji:

dnia 16 września o godz. 10-iej w Domu katolickim w Szubinie drewno użytkowe (drugi sosnowe I/III kl.) i opałowe (wałki) z rewirów Zielonowo;

dnia 18 września o godz. 11-iej w lokalu p. Wnuka w Paterku drewno użytkowe (drugi II/III kl.) i opałowe (gałęzie II/III kl.) z rewirów: Tur, Ustronie i Studzienki;

dnia 23 września o godz. 12.30 w Domu Polskim w Wyrzysku drewno użytkowe (ca 100 m³ kłoców dębowych sortym. A i B) oraz drewno opałowe.

Do licytacji kłoców dębowych dopuszczeni handlarze i tartacznicy. (22088)

Nadleśniczy państwowy.

Baczność!

STOLARZE, EKSPEDYTORZY!

Fabryka płyt klejonych „OSWA“ Sp. Akc. w Kapuścisku Małym, ul. Fordońska 41. Tel. 56

sprzedaje na dogodnych warunkach partje **wysortowanych płyt - dykt**

(brak fabryczny) zdalnych na materiał opakunkowy i do różnych robót stolarskich. (22023)

Spieszcie się!

Każdemu wiadomo, że

2 x 2 = 4

Nie ulega też żadnej wątpliwości, że

za 85 groszy

otrzymać może każdy jeden z następujących przedmiotów:

1. 3 metry materiału na ubranie męskie lub na kostium damski (wełniany granat),
2. 2,60 mtr. materiału na palto zimowe męskie lub damskie (najnowszy Velour),
3. Watową kołdrę,
4. Piranki tiulowe do jednego okna,
5. 4 wiedeńskie krzesła,
6. luksusową włoską mandolinę,
7. Srebrną ozdobioną papierosnicę z futerałem,
8. Nakrycie stołowe z plateru (18 sztuk wraz z futerałem),
9. 3 metry jedwabiu na suknie,
10. Ręczny złoty zegarek damski lub męski. (22026)

Wartość każdego przedmiotu zł 42.—

Żądajcie bezpl. prospektów i katalogów.

„REBUS“ Łódź, Zawadzka 16a.

Restauracja i ogród Wenecja

kuchnia pod kierownictwem warsz. kucharza wydaty (22106)

Obiady z 3 dań i piwo lub kawa 70 gr

Kolacje z 2 dań i piwo lub kawa 70 gr

W niedziele **flaki**, **Śniadek** nr. 29.

Salon mód

poleca się do wykonywania sukien, kostjumów i kapeluszy damskich. (22092)

Z Warszawy

Pracownia sukien i okryć damskich

W. Widzyńskiej, ulica

Gdańska 72 przyjmuje

palta, suknie, kostjumy futra oraz przeróbki

Ceny umiarkowane. (21954)

Darmo

zupelnie z naszą przeżytką każdy może otrzymać przedmiot wartości (22027)

zł. 12.

Szczegóły wysyła „REKORD“,

Łódź,

Piotrkowska nr. 37.

Dom

w Toruniu na przedmieściu 3-piętrowy z wszelkimi wygodami z dużym ogrodem korzystnie na sprzedaż. Zgł. Toruń, Kopernika 21, Brudnicki. (22041)

Samochód 4 osobowy „Dürckop“ w dobrym stanie, za 2,000 zł. na sprzedaż. (22066)

A. Glazer, Tczew, Poczta 11 Tel 53.

Troskliwą opiekę

znajdą panie w prywatnej klinice. (22081)

Akuszerka Gryfkowska

ulica Długa nr. 5.

Tel. 1673.

Kom żeliwny

w każdej ilości kupujemy po cenie rynkowej (22093)

F. Eberhardt T. z o. p

Bydgoszcz.

Przedstawiciel

wyrobów jutowych i konopno-linianych, który ma na stałe wyrobioną klientelę na Pomorzu, poszukuje zastępstwa fabryki lub hurtowni. Łaskawe zgłoszenia do Dr. Bydg pod „Juta“. (22013)

Ekspedienta

młodszego biegłego przyjmie zaraz ewtl. od 1. 10. br. (21979)

W. Wawrzyniak,

Wyrzysk,

towary kolonialne.

Zgłoszenia tylko z dołączeniem świadectw, fotografii i podaniem wysokości pensji

(22023)

2 uczni

może się zgłosić. (21904)

Z. Dąbrowski, Nakło,

skład kolonialny, wina,

cygar i restauracja.

Specjalny zakład instalacji centralnego ogrzewania

(kaloryfery i ogrzewanie wodne) **urządzeń kanalizacyjnych i kąpielowych** wszelkich systemów oraz **wodociągów** dla miast i wsi. (18494)

J. Hosemann, Bydgoszcz,
ul. Pomorska 49/50. **Telefon 1187.**

MEBLE
Otto Domnik
Bydgoszcz, Wełniany rynek nr. 7
Poleca całkowite urządzenia mieszkaniowe w guście estetycznym i wielkim wyborze. — Dekoracje: Meble dla uzupełnienia. (21785)

Specjaln.: MEBLE WYŚCIEŁANE.
Wykonanie solidne z pierwszorzędnej materjału.
Warsztaty własne. Obsługa fachowa. Warunki wygodne.

Tani Tydzień!

- Ubrania męskie od 23 zł. do 120 zł.
- Ubrania surdutowe 120 zł.
- Palta męskie od 38 zł. do 120 zł.
- Jupy (kurtki) zimowe od 19 zł. do 50 zł.
- Spodnie męskie od 4.²⁵ zł. do 33 zł.
- Ubranka dla dzieci od 2.⁵⁰ zł. do 30 zł.
- Ubrania dla chłopców od 15 zł. do 40 zł.
- Plaszcze damskie haftowane od 26 zł. do 120 zł.
- Plaszcze pluszowe 135 zł.
- Żakiety (kurtki) damskie barank. 115 zł.
- Flauszki wełniane 7.⁵⁰, 10, 11.²⁵ zł.
- Materiały wełniane kraty od 3.⁵⁵ począwszy.
- Wielki wybór w materiałach wełnianych na suknie, kostjumy, palta, ubrania i t. d. w **białych towarach** bieliznianych, bawełnianych na pościelo i t. d.
- Trykotaż. Barchany. Bielizna.

Ed. Schoen i Ska
Bydgoszcz, Stary Rynek nr. 7. (22137)

Wolontariusza

lub ucznia, syna uczciwych rodziców przyjmie przy wolnym utrzymaniu zaraz (22144)

Franciszek Płotka
fabryka wódek i handel kolonialny **Fordon.**

Fabryka i skład wszelkich instrumentów muzycznych
JULJAN KIELBICH
Król. Jadwigi 16
Panom Seminarzystom udzielam przy zakupie skrzypiec **Wielki wybór! 10% rabatu. Wielki wybór!**

Dr. Marjan Kościuszko
były sekundariusz szpitala św. Łazarza w Krakowie i były lekarz kliniki położniczej Uniwersytetu Jagiellońskiego
specjalista chorób kobiecych i położnik-operator
ordynuje w Bydgoszczy przy ulicy Zduny nr. 1.
(róg Pomorskiej) (22078)
od godziny 3—5 po południu.

„MODES“
Magazyn Kapeluszy
ul. Hermana Frankego 1. Tel. 1198
poleca się na **sezon jesienno-zimowy,** zwracając uderzenie uwagę na **wystawę kapeluszy modelowych,** wykonanych w własnej pracowni.
Marja Okoniewska.
Wystawa w niedzielę i poniedziałek dnia 6 i 7 września br. 22131

Pokoje męskie
Jadalnie
Sypialki
Kuchnie w rozmaitych wykonaniach
poleca
Jan Schülke, mistrz stolarski
Marcinkowskiego 3 (22132)

Na 6 rat sprzedaje **Meble**
własnego wyrobu po dotychczasowej cenie.
Fabryka mebli „Buczyna“.
Bydgoszcz, Bocianowo 4. telefon 3-13. (22120)

KLAWIOL
niszczy odleśki i brodawki (14389) bezpowrotnie
wyrob. Lab. Chem. Farm. **Ap. Kowalski.**

Letnisko Kąpielowe Brozoza
W każdą niedzielę, wtorek i czwartek **KONCERT**
Odjazd autobusów przy kościele Klarysek kursują co 1 godzinę.
Odjazd pociągów z Bydgoszczy do nowej stacji Chmiełniki 8¹⁵ 10⁴⁰ 12³⁵ 14⁴⁰ 19⁴⁵
Odjazd z stacji Chmiełniki do Bydgoszczy 8⁴⁰ 10¹⁰ 13³⁵ 18⁴⁴ 20⁴⁰ 21⁵⁶ (18363)

Kino Nowości
Mostowa 5. Telefon 386.
Początek o g. 6.45 i 8.45 w.
w niedzielę o g. 3.20 popoł.

Ostatnie dni!
wspaniałego arcydzieła p. t. **KORSARZ**
w rol. gł.: (22445)
Aud Egede Nissen,
Paweł Rychter,
Rudolf Rogge.